ΕΤΟΣ Β'. — ΜΥΤΙΛΗΝΗ — Παρασκευὴ τῇ 11η Ιανουαρίου 1913 — ΑΡ. 258

ΛΕΣΒΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ
ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ: ΔΕΥΤΕΡΑΝ - ΤΕΤΑΡΤΗΝ - ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ

Ετησία		Εξάμηνος	
Πρωτευούσῃ	Γρ. ἀρ. 70	Πρωτευούσῃ	Γρ. ἀρ. 40
Χωρίοις-Κρήτει	» » 85	Χωρίοις-Κρήτει	» » 47
Εξωτερικῷ	Φρ. χρ. 25	Εξωτερικῷ	Φρ. χρ. 14

Πᾶν χειρόγραφον δημοσιευόμενον ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφεται

ΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΠΡΟΠΛΗΡΩΝΟΝΤΑΙ

Τιμὴ ἑκάστου φύλλου παρ. 10.

ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΙΣ

Διὰ πᾶσαν ἀγγελίαν, διαφήμισιν καὶ διατριβὴν
ἰδιαίτεραι συμφωνίαι

Αποδείξεις πληρωμῆς μὴ φέρουσαι τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Διευθυντοῦ θεωροῦνται ἄκυροι.

Τηλεγραφικὴ διεύθυνσις:
"LESVOS„-MÉTELIN

ΓΡΑΦΕΙΑ ΕΝ ΤΗ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΣΤΟΑ ΑΡΙΘ. 9

Διευθυντὴς - Ιδιοκτήτης : Ν. Α. ΤΑΧΤΑΤΖΗΣ

ΝΕΟΣ ΑΙΦΝΗΔΙΑΣΜΟΣ

Τὸ περὶ τῆς Νότας τῶν Δυνάμεων ἄρθρον τῶν «Τάϊμς» τῆς 7 Ιανουαρίου, τοῦ ὁποίου τηλεγραφικὴν ἐκ Λονδίνου περίληψιν δημοσιεύει Αθηναϊκὴ συνάδελφος, πραγματευόμενον τὸ ζήτημα τῶν Νήσων ἀποφαίνεται μὲν ὑπὲρ τῆς Ενώσεως αὐτῶν μετὰ τῆς Ελλάδος, ἀλλ' ὄχι ἀφ' ἧς καὶ ἡμεῖς βάσεως θεωροῦμεν τὴν ἕνωσιν ταύτην δικαίαν καὶ ἐπιβαλλομένην ἐκ τῶν πραγμάτων. Χωρὶς νὰ παραβλέπουν τοὺς λόγους τούτους οἱ «Τάϊμς» προσθέτουν, ὅτι αἱ νῆσοι πρέπει νὰ δοθοῦν εἰς τὴν Ελλάδα «ὡς μία ἀμοιβὴ διὰ τὰς παραχωρήσεις, τὰς ὁποίας θὰ ἀναγκασθῇ αὐτὴ νὰ κάμῃ ἐκ τῶν μερῶν, τὰ ὁποῖα σήμερον κατέχει εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν Τουρκίαν, ὑπὲρ τῶν Συμμάχων της».

Ποίας ἐδαφικὰς παραχωρήσεις αὶ εἰς ποῖα μέρη ἐννοεῖ ὁ ἀρ[illegible]γράφος τῶν «Τάϊμς» ἀποφεύ[illegible] νὰ εἴπῃ, ἀδυνατεῖ δὲ νὰ τὰς [illegible]τεύσῃ Ελληνικὸς ἐγκέφαλος. [illegible]τι καθ' ἡμᾶς ὅσα μέρη κατέ[illegible]μεν εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν Τουρ[illegible]αν ὄχι μόνον καλῶς τὰ κατέ[illegible]ομεν δικαιώματι πολέμου καὶ ῆς ἐθνολογικῆς αὐτῶν ὑποστά[illegible]εως, ἥτις εἶναι κατὰ πλειονο[illegible]ηφίαν ἑλληνική, ἀλλὰ νομίζο[illegible]εν ὅτι καὶ ὑπερόγκους παρα[illegible]ωρήσεις ἐκάμαμεν εἰς τοὺς συμ[illegible]άχους μας καὶ κυρίως εἰς τοὺς Βουλγάρους, ὑποβληθέντες εἰς τὴν ὀδυνηρὰν ἀνάγκην νὰ θυσι[illegible]ωμεν ἐν Θράκῃ πληθυσμοὺς [illegible]ραιφνῶς Ελληνικοὺς καὶ ἀσυγ[illegible]ίτως πολυπληθεστέρους τῶν [illegible]λγαρικῶν, οἱ ὁποῖοι τυχὸν πε[illegible]αμβάνονται εἰς τὰ κατακτη[illegible]έντα μέρη ὑπὸ τοῦ Ελληνικοῦ στρατοῦ.

Αὐτὴ εἶναι ἡ ἑλληνικὴ ἀντίληψις τοῦ ζητήματος, τὴν ὁποίαν συμμερίζεται βεβαίως καὶ ἡ Κυβέρνησίς μας καὶ διὰ τοῦτο εἴπομεν ὅτι οἱ ἀποκαλυπτικοὶ λόγοι τῶν «Τάϊμς» δὲν δύνανται νὰ χωρέσουν εἰς Ελληνικὸν ἐγκέφαλον. Επομένως δὲν δυνάμεθα καὶ νὰ δώσωμεν πλήρη πίστιν εἰς αὐτοὺς καθ' ὅσον μάλιστα πρώτην τώρα φορὰν παρ' ὅλην τὴν ἐξοικείωσίν μας μὲ τοὺς ἀποτόμους αἰφνιδιασμούς, μὲ τοὺς ὁποίους μᾶς ἐσυνείθισεν ὁ Εὐρωπαϊκὸς Τύπος, ἀφ' ἧς στιγμῆς ἡ Εὐρώπη ἤρχισεν ἀναμιγνυομένη εἰς τὰ ἐκ τοῦ Βαλκανικοῦ πολέμου προκύψαντα ζητήματα. Αλλ' οἱ «Τάϊμς» βεβαίως ὑπονοοῦν τὴν μεταξὺ τῶν συμμάχων διανομήν, τῆς ὁποίας ἡ Εὐρώπη θὰ πρωτοστατήσῃ, διὰ ν' ἀποσοβήσῃ ἐνδεχομένας τούτων προστριβάς, καὶ ἐπειδὴ αἱ μέχρι σήμερον σημειωθεῖσαι ἦσαν αἱ μεταξὺ ἡμῶν καὶ τῶν Βουλγάρων, δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι περὶ αὐτῶν πάλιν πρόκειται. Δεχόμενοι ὅμως ὡς βάσιμον τὴν πρόγνωσιν τῶν «Τάϊμς», δὲν δυνάμεθα νὰ ὑποθέσωμεν νέαν ἀνακαίνησιν τοῦ ζητήματος Θεσσαλονίκης, τὸ ὁποῖον ἐλύθη, καθ' ἃ τοὐλάχιστον φαίνεται ἐκ τῶν πραγμάτων διὰ τῆς ὑποστηρίξεως τῶν Ελλήνων ἀντιπροσώπων τῶν Βουλγαρικῶν δικαίων ἐπὶ τῆς Αδριανουπόλεως. Πρόκειται τότε περὶ Μοναστηρίου; Αλλ' αὐτὸ κατέχεται ἀπὸ τοὺς Σέρβους. Η μήπως πρόκειται περὶ τῶν ἀπὸ Ελευθεροχωρίου καὶ Πράβι μέχρι Στρυμῶνος κατεχομένων ὑπὸ τοῦ Ελληνικοῦ Στρατοῦ μερῶν; Μυστήριον. Οπωσδήποτε φαίνεται ὅτι ἡ θυσία θὰ εἶναι πολὺ μεγάλη διὰ νὰ ἶναι ἡ ἀμοιβὴ τόσον ἐλευθέριος. Αν πάντοτε δύναται νὰ θεωρηθῇ ἀμοιβή, ὡς τὴν ὀνομάζουν οἱ «Τάϊμς», ἡ ἀνάκτησις νήσων ἀπ' αἰώνων Ελληνικῶν, εἰς τὰς ὁποίας δὲν ἔζησάν ποτε ἄλλοι ἀπὸ Ελληνας καὶ αἱ ὁποῖαι, πρὶν ἢ ἀποφασισθῇ νὰ μᾶς χαρισθοῦν ὑπὸ τῶν Εὐρωπαίων διπλωματῶν ἐπειδὴ προβλέπεται ὅτι θὰ δείξωμεν καλὴν διαγωγήν, κατεκτήθησαν ἐπὶ τῶν τούρκων διὰ τοῦ αἵματος τῶν Ελλήνων στρατιωτῶν!

ΛΕΣΒΙΑΚΑ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Ο ΑΝΑΜΕΝΟΜΕΝΟΣ

Εὰν διὰ τὴν νῆσον μας ἡ λέξις **ὁ ἀναμενόμενος** ἀπεδόθη ποτὲ εἰς ἄνθρωπον, οὗτος εἶναι ὡρισμένως ὁ Γενικὸς Διοικητὴς κ. Βοζίκης. Πρὸ αὐτοῦ ὁ «ἀναμενόμενος» ἦτο ὁ Ελλ. Στόλος ποῦ μᾶς ἀπηλευθέρωσεν. Αλλ' εἴπομεν ὅτι δὲν ἐπρόκειται τώρα περὶ στόλου ἀλλὰ περὶ τοῦ κ. Γενικοῦ Διοικητοῦ. Ωστε ἡ λέξις δὲν χάνει τίποτε ἀπὸ τὴν ἐπικαιρότητα καὶ ἀπὸ τὴν σημασίαν της.

Αἱ λοιπαὶ συνάδελφοι εἶχον τὴν προτεραιότητα, ἐπειδὴ ἦτο ἡ σειρά των, νὰ ἐκδοθοῦν, νὰ δώσουν λεπτομερῆ περιγραφήν, τῆς γενομένης εἰς αὐτὸν ὑποδοχῆς, παρ' ὅλην τὴν ἀθλιότητα τοῦ καιροῦ, προχθὲς τὸ ἀπόγευμα. Απὸ τοῦ Διοικητικοῦ Επιτρόπου κ. Ξ. Στελλάκη, τοῦ Στρατιωτικοῦ Διοικητοῦ κ. **Συρμακέζη** καὶ τοῦ Φρουράρχου κ. Κ. Μελᾶ, ὅλοι οἱ Κυβερνητικοὶ ὑπάλληλοι, οἱ Δημογέροντες, ὁ κ. Δήμαρχος, οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ τύπου καὶ πλεῖστοι τῶν προκρίτων τῆς πόλεώς μας ἔσπευσαν νὰ τοῦ εὐχηθοῦν τὸ «καλῶς ἤλθατε» εἰς τὴν ἀποβάθραν τῶν Διαβατηρίων, ὅπου προσήγγισεν ἡ φέρουσα αὐτὸν λέμβος τῆς Μυκάλης, ἐνῷ πλῆθος λαοῦ ἀνέμενεν ἐπὶ τῆς προκυμαίας ὅπως τὸν ἴδῃ ἐξερχόμενον. Υποδοχὴ τιμητικὴ ὅσον ἐπέτρεπεν ὁ καιρὸς καὶ ἡ ἐξαφνική—ἐλλείψει τηλεγραφικῆς συγκοινωνίας— ἄφιξις τοῦ κ. Γεν. Διοικητοῦ διὰ τῆς «Μυκάλης» ἥτις ἐχαιρέτησε προηγουμένως τὴν ἐκ τοῦ πλοίου ἔξοδόν του δι' ἕνδεκα κανονιοβολισμῶν. Η γνώμη μου ἐν τούτοις εἶνε ὅτι δι' ἕνα **Αναμενόμενον** ὅλ' αὐτὰ ἦσαν πολὺ ὀλίγα.

Εκ τοῦ προχείρου δὲν εἶμαι εἰς θέσιν βέβαια νὰ καταστρώσω ἓν πρόγραμμα ὑποδοχῆς ἀνάλογον τῶν ἐλπίδων ποῦ στηρίζει ἡ Νῆσος μας καὶ μετὰ τῆς Λέσβου καὶ αἱ λοιπαί, ἐπὶ τῆς ἐλεύσεως τοῦ κ. Βοζίκη ὡς **«ἀναμενομένου»**. Εὰν μοῦ ἀνετίθετο παρόμοιόν τι θὰ ἔστρωνα τοὺς δρόμους μὲ χαλιά, θὰ παρέτασσα μουσικὰς αἱ ὁποῖαι ν' ἀνακρούουν θούρια, θὰ ἐσκορποῦσα δάφνας καὶ θὰ ἔστηνα ἀψίδας εἰς τὸ πέρασμά του. Καὶ ὁ λόγος εἶναι, πρῶτον ὅτι ὁ διορισμὸς καὶ ἡ ἄφιξις ἔπειτα τοῦ κ. Γεν. Διοικητοῦ εἰς τὴν ἕδραν του, τὴν Μυτιλήνην, ἀποτελοῦν ἴσως ὅπως εἶπεν ὁ ἴδιος, ἐν τεκμήριον ἂν ὄχι μίαν ἔνδειξιν ὅτι αἱ νῆσοι θὰ ἑνωθοῦν ὁριστικῶς μὲ τὴν Ελλάδα, χωρὶς καταστρεπτικὰ δι' αὐτὰς ἡμίμετρα.

Αλλος λόγος εἶναι διότι θὰ ἐπέλθῃ ἀσφαλῶς ἡ ὀνειρευτὴ ἑνότης εἰς τὰ τῆς Διοικήσεως, ὅλων αὐτῆς τῶν νημάτων συγκεντρουμένων εἰς τὰς χεῖρας ἑνὸς καὶ μόνου, πράγματος σημαντικοῦ διὰ μίαν ἀπρόσκοπτον Διοίκησιν, ὅταν μάλιστα ὁ εἷς οὗτος εἶναι ὁ κ. Βοζίκης. Σπεύδω νὰ προσθέσω ὅτι εἰς τὸ τελευταῖον τοῦτο δὲν ὑπάρχει καμμία ἀπολύτως δόσις κολακείας, ἀφ' οὗ ὅλαι αἱ πληροφορίαι τοῦ Αθηναϊκοῦ τύπου, καὶ ἄλλαι ἰδιωτικαὶ τοιαῦται, συμφωνοῦσι καθ' ὅλα εἰς τὸ νὰ μᾶς κάμουν νὰ μορφώσωμεν προκαταβολικῶς περὶ αὐτοῦ τὴν ἀρίστην γνώμην.

Θέλετε τώρα καὶ ἄλλους λόγους; Θὰ εἶχα νὰ ἀναφέρω πλείστους ὅσους, τοὺς ὁποίους ὅμως παραλείπω ὡς δυναμένους νὰ ἀναχθοῦν εἰς τὸν δεύτερον, δι' αὐτὸ περιορίζομαι εἰς ἕνα ἀκόμη τὸν τελευταῖον. Οτι τώρα πλέον ἀσφαλῶς θὰ ἔχωμεν **τηλεγραφικὴν συγκοινωνίαν**. Διότι δὲν δύναμαι νὰ φαντασθῶ Γενικὸν Διοικητὴν μὴ δυνάμενον νὰ ἐπικοινωνήσῃ μὲ τὸν Νομόν του καὶ ἀνώτερον ἄρχοντα, ἕνα εἶδος Αρμοστοῦ, νὰ εἴπωμεν, ἢ Αντιβασιλέως, περιμένοντα νὰ μάθῃ τ' ἀποτελέσματα τῆς ναυμαχίας τοῦ περασμένου Σαββάτου μετὰ τέσσαρας ἡμέρας καὶ αὐτὸ κατὰ τύχην ἀπὸ ἕνα παράρτημα τῆς «Παγιακῆς».

Αγγ. Σημηριώτης

ΑΘΗΝΑΪΚΗ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΙΑ

ΩΡΑΙΟΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟΝ

Ενόσῳ δὲν μιλεῖ—καὶ δὲν μπορεῖ ἀκόμη νὰ μιλήσῃ—ἡ Ιστορία διὰ τὸν πόλεμον ὁ ὁποῖος ἐξακολουθεῖ, εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ πλησιάζωμεν πρὸς τὰ μικρὰ γεγονότα, πρὸς τὰ μεμονωμένα ἐπεισόδια, πρὸς τὰς ἐλαφρὰς λεπτομερείας. Καὶ αὐτὰ ὅλα τὰ πράγματα ἀπέναντι τῶν ὁποίων μεθαύριον θὰ περάσῃ ὑπεροπτικὴ ἡ Ιστορία διὰ νὰ βαδίσῃ πρὸς τὰ μεγάλα καὶ πρὸς τὰ ὀγκώδη, αὐτὰ λοιπὸν τὰ μικρὰ πράγματα ἐπὶ τοῦ παρόντος μᾶς τὰ διαβιβάζουν αἱ ἐπιστολαὶ ἀπὸ τὰ στρατόπεδα. Συχνὰ ἐσυλλογίσθηκα πόσην ἄρα γε ὕλην ἱστορίας περιέχει μέσα στὰ σπλάγχνα του ἕνας μεγάλος ταχυδρομικὸς σάκκος μὲ ἐπιστολὰς ἀπὸ τὸ στρατόπεδον. Οἱ ἄνθρωποι ποῦ γράφουν ἀπὸ ἐκεῖ δὲν σκέπτονται τὴν «αἰωνιότητα τῆς ἱστορίας» ποῦ ἔλεγεν ὁ Θιέρσος. Αὐτοὶ εἶναι μετριόφρονες ἀξιωματικοὶ γράφοντες βιαστικὰ εἰς τὴν γυναῖκα των, ὑπαξιωματικοὶ στέλλοντες εἰδήσεις των εἰς ἕνα φίλον των, στρατιῶται ποῦ εἰς τὰ διάμεσα μιᾶς μάχης ἐπωφελοῦνται μιᾶς μικρᾶς εὐκαιρίας διὰ νὰ ἡσυχάσουν τὴν μητέρα των.

Αὐταὶ αἱ ἐπιστολαὶ δὲν ἔχουν τὴν ἀξίωσιν ν' ἀναφέρουν, νὰ ἐκθέσουν, ν' ἀναλύσουν καὶ νὰ κρίνουν τὰ μεγάλα γεγονότα. Απλῶς εἶνε μᾶλλον πιστοποιητικὰ ζωῆς «γράφει, ἐπομένως ζῇ» Καὶ ὅμως εἰς τὸν μικρὸν κοσμικὸν κύκλον ποῦ περιορίζονται αὐταὶ αἱ ἐπιστολαί, πόσες φορὲς δὲν ἁρπάζουν τὸ ὡραῖον μικρὸν ἐπεισόδιον, ποῦ εἶνε ἀκριβῶς ὁ χρωματισμὸς μιᾶς ἐποχῆς, ἡ ψυχολογία ὄχι ἑνὸς κόσμου ἀλλὰ μιᾶς ὁμάδος;

Ελαβα προχθὲς ἐπιστολὴν φίλου ἀξιωματικοῦ, ὁ ὁποῖος μὲ ὀλίγους εὐζώνους διετάχθη νὰ κάμῃ κάποιαν ἐπικίνδυνον ἀνίχνευσιν. Επιστρέφων εἰς τὸ στρατόπεδον ὁ ἀξιωματικὸς μὲ τὰ παλλικάρια του, ἔφερε μαζῆ του ἕνα βαρύτατα πληγωμένον. Ο τραυματίας ὡδηγήθη εἰς τὸ νοσοκομεῖον. Επάλευσε γενναίως μὲ τὸν θάνατον ἐπὶ ἡμέρας, ἀλλὰ ἡ κατάστασίς του ἐχειροτέρευε διαρκῶς. Επὶ τέλους τὸ ἐνόησε καὶ ὁ ἴδιος, καὶ εἶπεν εἰς τὸν ἰατρόν:

— Ο γιατρὸς προσεπάθησε νὰ τὸν παρηγορήσῃ. Αλλ' ὁ τραυματίας εὔζωνος δὲν ἦτο εὔκολον νὰ γελασθῇ. Εβυθίζετο ὅλως τε πλέον εἰς τὸν λήθαργον τοῦ θανάτου. Μίαν στιγμὴν τὸν εἶδαν ποῦ ἀνεσηκώθη εἰς τὸ κρεββάτι του, μὲ πλήρεις τὰς αἰσθήσεις του, ἐκύτταξε γύρω μὲ τὰ μάτια ποῦ ἔσβυναν πιά, ἐσήκωσε τὰ χέρια του, ἔστριψε τὸ μουστάκι του καλά, ἐδιόρθωσε τὰ μαλλιά του, ἄφησε ἕνα δυνατὸν «Γειά σας!» κ' ἐξεψύχησε.

Ιδοὺ ὁ ἄνθρωπος ποῦ ἤθελε νὰ πάῃ ὡραῖος πρὸς τὸν θάνατον, λεβέντης, δρειμάνιος καὶ εὔθυμος. Οἱ τριακόσιοι τοῦ Λεωνίδα, ποῦ ἐχτένισαν τὰ μαλλιά των πρὶν ν' ἀρχίσῃ ἡ φονικὴ μάχη, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἤξευραν ὅτι κανεὶς των δὲν θὰ γλυτώσῃ, θὰ τὸν καλοδεχθοῦν ἐκεῖ ἀπάνω ὡς φίλον των, ὡς γνώριμον καὶ ὡς συναγωνιστήν των.

Εἴκοσι πέντε αἰῶνες ποῦ ἐπέρασαν ἀπὸ τὴν ἐποχὴν ποῦ οἱ ἄνθρωποι ἤθελαν νὰ εἶνε ὡραῖοι εἰς τὸ μοιραῖον ταξεῖδι, δὲν ἐσκότωσαν μέσα εἰς τὴν Ελληνικὴν ψυχὴν αὐτὸν τὸν πόθον τῆς ἀξιοπρεπείας καὶ τῆς λεβεντιᾶς. Εἴτε Σπαρτιάτης ὁπλίτης τοῦ Λεωνίδα, εἰδωλολάτρης καὶ πανθεϊστής, εἴτε Ρουμελιώτης εὔζωνος σημερινός, Χριστιανὸς καὶ ὀρθόδοξος, ὁ Ελλην αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκην νὰ εἶνε ὡραῖος ὅταν θὰ κάμῃ τὸ ὁριστικὸν πήδημα, καὶ στρίβει τὸ μουστάκι του διὰ νὰ ἐμφανισθῇ εἰς τὸν θεῖον Αρχάγγελον, ὅπως ἐκτενίζετο διὰ νὰ ἐμφανισθῇ εἰς τὸν καταχθόνιον Πορθμέα.

ΤΟΥΡΚΙΚΑ ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝΤΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΝΑΥΜΑΧΙΑΝ

Κων)πολις, 7. Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ναυμαχίας ἀνεμένετο ἐνταῦθα μετ' ἀγωνίας καθόσον πάντες ἀνεγνώριζον ὅτι ἡ ἔκβασις τῆς ναυμαχίας θὰ ἐπέδρα σπουδαίως ἐπὶ τῆς ἐν γένει καταστάσεως. Η Κυβέρνησις μετὰ μεσημβρίαν ἐδημοσίευσεν ἀνακοινωθὲν ἐκδοθὲν ὑπὸ τοῦ γενικοῦ ἐπιτελείου, ἔχον ὡς ἑξῆς·

«Ο αὐτοκρατορικὸς στόλος ἐξῆλθε τὴν 5ην Ιανουαρίου συνάψας παρὰ τὴν Λῆμνον ναυμαχίαν μετὰ τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου διαρκέσασαν ἐπὶ τρίωρον. Πλεῖστα ὅσα βλήματα τοῦ στόλου μας ἐπέφερον σημαντικὰς ζημίας εἰς τὸν Ελληνικόν.

Ο αὐτοκρατορικὸς στόλος ἐπανῆλθε νικητής!!

Δεύτερον ἀνακοινωθὲν

Κων)πολις, 7. Η Πύλη ἐδημοσίευσε δεύτερον ἀνακοινωθὲν περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ναυμαχίας ἔχον ὡς ἑξῆς·

«Μετὰ τὴν μεταξὺ Τενέδου καὶ Λήμνου συναφθεῖσαν ναυμαχίαν αἱ ἑκατέρωθεν ἀπώλειαι ἐγνώσθη ὅτι εἰσὶν σημαντικαί.

Ο Οθωμανικὸς στόλος ἐπανῆλθε σῶος καὶ ἀβλαβής. Οἱ τραυματίαι μετεφέρθησαν ἐνταῦθα.

Οἱ τραυματίαι

Κων)πολις 7. Χθὲς μ. μ. τὸ μεταγωγικὸν τοῦ Τουρκικοῦ στόλου «Ρεσὶτ Πασᾶς» κατέπλευσεν ἐνταῦθα φέρον 70 τραυματίας.

ΣΗΜ. Εκ τῶν ἀνωτέρω ἐπισήμων Τουρκικῶν ἀνακοινωθέντων πιστοποιεῖται πλέον περιτράνως ὁ θρίαμβος τοῦ Ελληνικοῦ στόλου. Διότι οἱ Τοῦρκοι κουτοπονήρως γράφοντες, ὅτι ἑκατέρωθεν ἐπῆλθον σημαντικαὶ ζημίαι, ἀνομολογοῦν οὕτω τὰς σοβαρὰς ζημίας καὶ καταστροφὰς τῆς Αρμάδας. Γνωστοῦ δ' ὄντος τοῦ καὶ ἐπισήμως πιστοποιηθέντος, ὅτι δηλαδὴ ὁ Ελληνικὸς στόλος οὐδεμίαν ὑπέστη βλάβην, ἐξάγεται, ὅτι μόνον ὁ Τουρκικὸς εἶνε ἐκεῖνος, ὅστις ὑπέστη τὰς σημαντικὰς ζημίας.

Ανομολογοῦν προσέτι οἱ Τοῦρκοι, ὅτι ἔσχον ἱκανὸν ἀριθμὸν τραυματιῶν ἑβδομήκοντα τῶν ὁποίων, ὡς λέγουσι, μετεφέρθησαν εἰς Κων)πολιν, καὶ εἶνε ἑπόμενον, ὅτι ὑπάρχουσι καὶ ἀνάλογοι νεκροί, ἐνῷ ὁ Ελληνικὸς στόλος ἔσχε μόνον ἕνα τραυματίαν σαλπιγκτήν. Τὰ ἐκ τούτου συμπεράσματα εἶνε πλέον καταφανῆ εἰς πάντα.

Αλλὰ τὸ ὡραιότερον ὅλων ἐκ τοῦ ἐπισήμου Τουρκικοῦ ἀνακοινωθέντος εἶνε τὸ ὅτι ὁ Τουρκικὸς στόλος ἐπέστρεψε πίσω εἰς τὰ ἐντὸς τῶν Δαρδανελλίων λιμέρια του νικητής!! Διατί ἄρά γε, ἀφοῦ ἦτο νικητής, δὲν ἐλάμβανε τὸν κόπον νὰ πλεύσῃ μέχρι ... Πειραιῶς καὶ νὰ μᾶς ἐπιβάλῃ τοὺς ὅρους τῆς εἰρήνης;!

ΚΡΙΣΕΙΣ ΤΩΝ "ΤΑ·Ι·ΜΣ„

ΔΙΑ ΤΗΝ ΝΟΤΑΝ

Λονδῖνον, 7. Οἱ «Τάϊμς» σήμερον εἶνε ἀπαισιόδοξοι. Σχολιάζοντες δὲ ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ τὴν πρὸς τὴν Τουρκίαν ἐπιδοθεῖσαν Νόταν τῶν Δυνάμεων, παρατηροῦν, ὅτι αὕτη εἶνε ἀσαφὴς καὶ ἄτονος. Γράφουν δὲ ὅτι πολὺ ἐλάχιστα πράγματα περιμένουν ἀπὸ αὐτήν.

Οσον ἀφορᾷ τὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου Πελάγους οἱ «Τάϊμς» γράφουν, ὅτι αἱ Δυνάμεις οὐδὲν ἀκόμη ἀπεφάσισαν. Η μόνη ὅμως λύσις ἡ μὴ περικλείουσα κινδύνους εἶνε νὰ δοθοῦν πᾶσαι αἱ νῆσοι εἰς τὴν Ελλάδα. Κατὰ τὸν παρόντα πόλεμον, γράφουν οἱ «Τάϊμς» ἡ Ελλὰς ἔπαιξε τὸν μεγαλείτερον ῥόλον πολὺ ἀνώτερον ἐκείνου τὸν ὁποῖον ἀνέμενεν ὁ πεπολιτισμένος κόσμος. Ο Ελληνικὸς στρατὸς παρατηροῦν οἱ «Τάϊμς» ἐθριάμβευσεν, ὁ δὲ Ελληνικὸς στόλος μὲ τὰ κατορθώματά του συνετέλεσε μεγάλως εἰς τὰς ἐπιτυχίας καὶ τὰς νίκας τῶν Συμμαχικῶν στρατῶν ἐμποδίσας τὴν μεταφορὰν εἰς τὰ πεδία τῶν μαχῶν Τουρκικῶν στρατευμάτων ἐκ τῆς Μ. Ασίας.

Θὰ ἐγκαταλείψωμεν μέρη

Λονδῖνον 7. Καὶ ἐξακολουθοῦντες οἱ «Τάϊμς» εἰς τὸ κύριόν των ἄρθρον γράφουν τὰ ἑξῆς σπουδαιότατα:

«Εἶνε πιθανώτατον, ὅτι ἡ Ελλὰς θὰ ἀναγκασθῇ νὰ ἐγκαταλείψῃ τινὰ μέρη τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας τὰ ὁποῖα σήμερον κατέχει καὶ τὰ ὁποῖα θὰ ἐγκαταλείψῃ ὑπὲρ τῶν Συμμάχων αὐτῆς. Εἶνε ἑπομένως δίκαιον ἡ Ελλὰς νὰ ἀμειφθῇ διὰ τὴν ἐγκατάλειψιν μερῶν, τὰ ὁποῖα σήμερον κατέχει λαμβάνουσα ἀντὶ τούτων τὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου. Φρονοῦν ἑπομένως οἱ «Τάϊμς», ὅτι αἱ Δυνάμεις θὰ δώσουν τὴν προσήκουσαν λύσιν εἰς τὸ ζήτημα τῶν νήσων προσαρτῶσαι ταύτας εἰς τὴν Ελλάδα καὶ ἀμείβουσαι αὐτὴν διὰ τὴν αὐτοθυσίαν της.

Εἶναι ἀβάσιμοι καὶ ψευδεῖς λέγουν οἱ «Τάϊμς» οἱ ἰσχυρισμοὶ τῆς Τουρκίας, ὅτι παραχωρουμένων τῶν νήσων εἰς τὴν Ελλάδα, θὰ διακινδυνεύσῃ ἡ εἰρήνη τοῦ μέλλοντος. Τοὐναντίον ἡ προσάρτησις τῶν νήσων τούτων εἰς τὴν Ελλάδα θὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν εἰρήνην καὶ τῆς Τουρκίας καὶ τῆς Εὐρώπης. Οἱ Νησιῶται Ελληνες ἐὰν δὲν ἤθελε πραγματοποιηθῇ ἡ ἕνωσις θὰ ἐδημιούργουν νέα Κρητικὰ ζητήματα.

Δυσπιστοῦμεν, προσθέτουν οἱ «Τάϊμς», εἰς τὰ λεγόμενα ὅτι ἡ Ιταλία ἐποφθαλμιᾷ τινὰς τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου. Ο κ. Τζιολίτη διὰ τῶν ἐν τῇ Ιταλικῇ Βουλῇ δηλώσεών του ἐξεκαθάρισε τὸ ζήτημα τοῦτο. Αλλέως αἱ λοιπαὶ Δυνάμεις ἤθελον προβάλει ἀξιώσεις ἀντισταθμισμάτων.

Καταλήγοντες οἱ «Τάϊμς», συμβουλεύουν εἰς τοὺς νησιώτας μετριοπάθειαν, καὶ δηλοῦν ὅτι, μέχρι τοῦ ὁριστικοῦ διακανονισμοῦ τῆς τύχης τῶν νήσων, οὐδεμία Δύναμις θὰ ἀποτολμᾷ νὰ ἐκδιώξῃ τὸν Ελληνικὸν στρατὸν τὸν κατέχοντα τὰς νήσους.

ΟΙ ΙΣΡΑΗΛΙΤΑΙ ΤΗΣ ΘΕΣ)ΝΙΚΗΣ

ΜΙΑ ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΑΠΟ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Η «Ισραηλιτικὴ Επιθεώρησις» ἡ ἐκδιδομένη ἐνταῦθα δημοσιεύει τὰ ἀκόλουθα ἐν σχέσει πρὸς τὴν Ισραηλιτικὴν Κοινότητα τῆς Θεσ)νίκης.

«Η ἐν Θεσ)νίκῃ Ισραηλιτικὴ Κοινότης γράφει, ἡ συνάδελφος, ἀριθμεῖ τὴν ὕπαρξίν της ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Ιησοῦ Χριστοῦ.

Οἱ ἀπόστολοι, σημειοῦν ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς των τὴν ὕπαρξιν ἐν Θεσ)νίκῃ εὐημερούσης Ισραηλιτικῆς Κοινότητος, ὡς ὑποδεικνύεται καὶ ἐκ διαφόρων ἄλλων, ἐπισήμων ἐγγράφων ἀξίων προσοχῆς.

Επιστολή, εὑρεθεῖσα εἰς Γκινένα τοῦ Καΐρου (μέρος εἰς ὃ διατηροῦνται αἱ ἑβραϊκαὶ ἄχρηστοι βίβλοι) βεβαιοῖ ὅτι κατὰ τὴν πρώτην σταυροφορίαν ὑπῆρχεν ἐν Θεσ)νίκῃ Ισραηλιτικὴ Κοινότης καὶ ἐξηκολούθει ὑφισταμένη. Η περὶ ἧς ὁ λόγος ἐπιστολὴ ἀπεστάλη ἐκ Τριπόλεως εἰς Κ)πολιν καὶ ἀνέφερεν ὅτι ἡ Ισραηλιτικὴ Κοινότης τῆς Θεσ)νίκης ἀπηλλάσσετο τῶν φόρων ὑπὸ τοῦ Αὐτοκράτορος Αλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ καὶ τοῦ Πατριάρχου.

Κατὰ τὸ 1780 ὁ περίφημος περιηγητὴς Βενιαμὴν, ἐπεσκέφθη τὴν Θεσ)νίκην ὅπου εἶδεν 500 Ισραηλίτας. Ως καὶ οἱ ἐν Ελλάδι Ισραηλῖται, οὕτω καὶ οἱ ἐν Θεσ)νίκῃ ὡμίλουν τὴν Ελληνικὴν ἀπολαύοντες ἐσωτερικῶς αὐτονόμου διοικήσεως ὑπὸ τὴν διοίκησιν ἐφόρου, ὑπὸ τοῦ Κράτους διοριζομένου.

Κατὰ τὸν 13ον καὶ 14ον αἰῶνα οἱ Ισραηλῖται τῆς Γερμανίας, Γαλλίας καὶ Ιταλίας μετηνάστευσαν εἰς Θεσ)σαλονίκην ὅπου ἔτυχον προστασίας καὶ εὐημερίας περισσοτέρας τῶν μερῶν ἐξ ὧν ἦλθον. Αναμφισβήτητον εἶνε, ὅτι διὰ τῆς εὐνοίας ταύτης οἱ Αὐτοκράτορες τοῦ Βυζαντίου ἐπεδίωκον νὰ κατακτήσουν τὴν Θεσσαλονίκην σημαίνοντα ἐμπορικὸν λιμένα.

Οταν κατὰ τὸ 1430 ὁ Μουρὰτ κατέκτησε τὴν Θεσσαλονίκην ἡ θέσις τῶν Ισραηλιτῶν κατ' οὐδὲν ἤλλαξε τοῦ θρησκευτικοῦ αὐτῶν ἀρχηγοῦ λαβόντος θέσιν ἀνάλογον πρὸς τὴν τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν ὀρθοδόξων. Η εὐημερία τῶν Ισραηλιτῶν ἦτο ἀνθηροτάτη. Υπάρχει ἐπιστολὴ τοῦ Ισαὰκ Σκορφάτ, δι' ἧς οὗτος προέτρεπε τοὺς ἐν Γερμανίᾳ Ισραηλίτας νὰ μεταναστεύσουν εἰς Θεσσαλονίκην. Καὶ πράγματι εἰς Θεσσαλονίκην ἔφθασαν ἀπειράριθμοι Ισραηλῖται τοῦ Βενιαμὶν Χάλεβι ἀναγκασθέντος νὰ συντάξῃ δι' αὐτοὺς λειτουργικὰ βιβλία.

Ο χρυσοῦς αἰὼν τῶν Ισραηλιτῶν τῆς Θεσσαλονίκης ὑπῆρξεν ὁ 16ος ὑπὸ τὸν Βαγιαζὴτ Β'. Πολυάριθμοι Ισραηλῖται ἀπελαθέντες ἐξ Ισπανίας κατέφυγον εἰς Θεσσαλονίκην δώσαντες οὕτω νέαν ὤθησιν πρὸς τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν ζωὴν τῆς Κοινότητος. Ακολούθως μετηνάστευσαν εἰς Θεσσαλονίκην ἐκ Πορτογαλλίας καὶ Ισπανίας οἱ ἀποτελοῦντες τὴν ἀριστοκρατίαν Ισραηλῖται οἵτινες ἠσπάσθησαν τὴν καθολικὴν θρησκείαν.

Κατὰ τὸν ΙΣΤ' αἰῶνα, βλέπομεν ἐν Θεσσαλονίκῃ πολυαρίθμους καὶ τελειοτάτας σχολάς, ὀφειλομένας εἰς γενναίαν δωρεὰν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν τῆς Ισπανίας Ισαὰκ Αμπραβανὲλ ὅστις ἀπέστειλεν εἰς αὐτὰς τὸν υἱόν του, διὰ τὰς σπουδάς του.

Εν Θεσσαλανίκῃ ὑπάρχει ὁμοίως σπουδαιοτάτη βιβλιοθήκη ἱδρυθεῖσα ὑπὸ τοῦ Ζούδα Μπενβενίστ, υἱοῦ τοῦ ἐπὶ πολλὰ ἔτη διατελέσαντος ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν τῆς Ισπανίας. Τὸ φιλολογικὸν μεγαλεῖον τῶν Ισραηλιτῶν τῆς Θεσσαλονίκης ἔληξε περὶ τὰ μέσα τοῦ ΙΖ' αἰῶνος».

ΠΟΛΕΜΙΚΑΙ ΣΕΛΙΔΕΣ

Η ΠΡΩΤΗ ΤΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

Ο τραυματίας, λεπτὴ φυσιογνωμία, ἔξυπνα μάτια, καθιστὸς εἰς τὸ κρεββάτι, μὲ τὴν κνήμην φασκιωμένην, διηγεῖτο εἰς τοὺς συγγενεῖς του, δύο κυρίας καὶ ἕνα κύριον:

— Ποτὲ δὲν θὰ λησμονήσω τὴν νύκτα, ποῦ ἔφθασεν ἡ πρώτη διαταγὴ τῶν πολεμικῶν ἐπιχειρήσεων ἀπὸ τὸ Γενικὸν Στρατηγεῖον. Ητο ἡ νύκτα τῆς 4ης πρὸς τὴν 5ην Οκτωβρίου.

— Ποῦ εὑρίσκεσθε τότε;

— Η Μεραρχία μας, ἡ τετάρτη, εὑρίσκετο εἰς τὸ Βλοχό, χωρίον, τὸ ὁποῖον ἀπέχει τοῦ τουρκικοῦ ἐδάφους περὶ τὰς δύο καὶ πλέον ὥρας. Απὸ ἐνωρὶς τίποτε δὲν ἐμαρτύρει ὅτι τὴν ἐπαύριον ἐπρόκειτο ν' ἀνταλλάξωμεν τουφεκιὰς μὲ τοὺς Τούρκους στρατιώτας. Καμμία εἴδησις δὲν ὑπῆρχε περὶ ἀμέσως ἐπικειμένων ἐχθροπραξιῶν, οὔτε εἰς τοὺς κύκλους τῶν ἀξιωματικῶν, οὔτε εἰς τὰς μάζας τῶν ἀνδρῶν, πολλοί, πλεῖστοι ἐκ τῶν ὁποίων δὲν ἐθεώρουν πιθανὸν καὶ τελείαν ἀποσόβησιν τοῦ πολέμου. Τὰ ἐλάχιστα ἡμερήσια φύλλα, τὰ ὁποῖα ὠλίσθαιναν εἰς τὸ στρατόπεδον, ἔφθανον μόνον εἰς χεῖρας προνομιούχους, ἀπὸ τοὺς κατόχους τῶν ὁποίων δὲν ἤκουε κανεὶς οὔτε λέξιν, καὶ τοῦτο, σημειωτέον, καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ἐκστρατείας. Επιστολάς, ἐπίσης, δὲν ἐλαμβάνομεν. Καὶ τόσον τὰς ἐπιθυμοῦμεν, ὥστε τὸ περιεχόμενον μιᾶς καὶ μόνης ἐπιστολῆς, τὴν ὁποίαν, ἄγνωστον πῶς, κατώρθωσε νὰ λάβῃ ἕνας δεκανεὺς τοῦ μεραρχικοῦ ἱππικοῦ, ἔγινε πάραυτα γνωστὸν ὄχι μόνον εἰς τοὺς ὑπαξιωματικοὺς καὶ στρατιώτας τῆς Μεραρχίας, ἀλλὰ καὶ εἰς ὅλους τοὺς ἄνδρας ἑνὸς συντάγματος τῆς ἀνεξαρτήτου ταξιαρχίας τοῦ ἱππικοῦ, τὸ ὁποῖον κατηυλίζετο εἰς Βλοχόν. Ας μὴ φανῇ παράδοξον αὐτό. Οταν δεκαπέντε χιλιάδες ἄνθρωποι, συγκεντρωμένοι διψοῦν νὰ μάθουν, ἡ παραμικρὰ εἴδησις ἡ φήμη τρέχει μὲ ταχύτητα ἑκατὸ χιλιομέτρων εἰς τὸ δευτερόλεπτον. Η οἰκογένεια τοῦ δεκανέως τὸν ἐπληροφόρει διὰ τῆς ἐπιστολῆς ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος ἠκούσθη λέγων ὅτι τὰ βαλκανικὰ στρατεύματα θὰ συνηντῶντο νικηφόρα εἰς τὸ Μακεδονικὸν ἔδαφος ἐντὸς εἴκοσιν ἡμερῶν. Πρόκειται λοιπὸν περὶ πολέμου; Πολλοὶ ἐξηκολούθουν ν' ἀμφιβάλλουν, ἀκόμη καὶ ὅταν ἐγνώσθη ὅτι τὴν προτεραίαν ὁ μέραρχος κ. Μοσχόπουλος, ἐπιθεωρῶν ἓν ἀπὸ τὰ πεζικὰ συντάγματά του, καταυλισμένον εἰς τὸ χωρίον Πέτρινο, ἐδήλωσεν εἰς μίαν σύντομον ἀλλὰ ὡραίαν προσφώνησιν, τὴν ὁποίαν ἔκαμε διὰ τῶν ἀξιωματικῶν πρὸς τοὺς ἄνδρας, ὅτι εὑρισκόμεθα εἰς τὰς παραμονὰς μεγάλων γεγονότων, κατὰ τὰ ὁποῖα ἡ πατρὶς θ' ἀπῄτει ἀπὸ τὰ τέκνα της πίστιν καὶ ἄδορον ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντός των. Μεθ' ὅλα ταῦτα κάθε ἄλλο ἐπεριμέναμε τὴν ἡμέραν ἐκείνην παρὰ διαταγὴν πολεμικῶν ἐπιχειρήσεων καὶ τοῦτο ἀσφαλῶς ἐνέπνεαν, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, ἡ μακαρία, εἰρηνικὴ καὶ θαυμασίως εἰδυλλιακὴ ἀτμόσφαιρα, ἡ ὁποία μᾶς περιέβαλλε.

Μετὰ μίαν ἐξαισίαν ὀκτωβριανὴν λιακάδαν ὁ ἥλιος εἶχε γύρει καὶ εἰς τὸ πορτοκαλόχρυσον θάμβος τοῦ δειλινοῦ οἱ καπνοὶ ἀπὸ τὰς καλύβας καὶ τοὺς καταυλισμοὺς τῶν ἀνδρῶν ἀνέβαινον ἀργὰ καὶ ὁλόϊσα ὡς θυσίαι δικαίων. Αἱ νεαραὶ ποιμενίδες τοῦ Βλοχοῦ μὲ τὰ ροδαλὰ πρόσωπα καὶ τὰ χαμηλοβλέποντα μάτια ὁδηγοῦσαν ἀπὸ τὴν βοσκὴν ὀπίσω τὰς ἀγέλας τῶν ὀκνῶν χαματερῶν, τὰ ζωηρότερα τῶν ὁποίων προπορευόμενα ἐκουτουλίζοντο μὲ πεῖσμα, ἐνῷ συντροφιὲς-συντροφιὲς ἀπὸ χῆνες ἔπλεον εἰς τὸν χρυσοῦν μαίανδρον μικροῦ ποταμοῦ, ὅπου ὑψηλαὶ λεῦκαι ἐμιμοῦντο τὸν Νάρκισσον εἰς τὰς ὄχθας. Εν μέσῳ τοιαύτης βιβλικῆς γαλήνης καὶ γλυκείας σιγῆς, τὴν ὁποίαν διέκοπτον ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν οἱ χρεμετισμοὶ τῶν ἀλόγων καὶ τὸ μούγκρισμα τῶν ἀγελάδων, ὁ νοῦς μας εἰς πᾶν ἄλλο ἐπήγαινε παρὰ εἰς ἐχθροπραξίας. Οἱ αἰσθηματικώτεροι ἀπὸ τοὺς στρατιώτας, καθισμένοι κατὰ μῆκος τοῦ ποταμοῦ ἢ στὰ πεζούλια τῶν μικρῶν παλαιῶν γεφυρῶν, μὲ τὰ πόδια κρεμασμένα πρὸς τὰ φευγαλέα νερά, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀνεπόλουν τὰς τρυφερὰς σκηνὰς τοῦ ἀποχωρισμοῦ κατὰ τὴν ἀναχώρησιν τῆς Μεραρχίας ἀπὸ τὸ Ναύπλιον. Αὐταὶ κατεῖχον ἀκόμη ἐξ ὁλοκλήρου τὴν ψυχήν μας. Εἴχομεν ἀκόμη ἐμπρὸς εἰς τὰ μάτια μας τὰς εἰκόνας τῶν ἐναγκαλισμῶν καὶ τῶν περιπτύξεων, τὰ δάκρυα τῶν ἀπλοϊκῶν γυναικῶν, αἱ ὁποῖαι ἐξεκίνησαν ἀπὸ τὴν ἄκραν τοῦ κόσμου ἀπὸ χωριὰ μακρυνά, διὰ νὰ συναντήσουν τοὺς ἰδικούς των καὶ νὰ τοὺς ἴδουν μίαν ἀκόμη φοράν. Εβλέπαμεν ἐμπρός μας ὅλον αὐτὸν τὸν κόσμον νὰ φθάνῃ σκονισμένος, ἱδρωμένος, ταλαιπωρημένος, νὰ κατακλύζῃ τοὺς δρόμους τοῦ Ναυπλίου, μὲ ὅλα τὰ οἰκιακά του σκεύη καὶ τὰ τζουμπελέκια, νὰ μὴ εὑρίσκῃ τί νὰ φάγῃ καὶ νὰ μαγειρεύῃ ἐκ τοῦ προχείρου, νὰ μὴ ἔχῃ ποῦ νὰ κοιμηθῇ, ἀπὸ τὸν μεγάλον συνωστισμόν, καὶ νὰ ξενυκτᾷ ὄρθιος εἰς τὸ ὕπαιθρον, συζύγους μὲ τὸ μωρὸ εἰς τὸν μαστόν, μητέρας μὲ ἄσπρα μαλλιὰ καὶ κυρτωμένην ράχιν. Ησαν αὐτὲς ἀκριβῶς, ποῦ ἐγέμισαν τὸν λιμένα Ναυπλίου μὲ ἀσκίνητα μαντηλάκια, ὅταν τὰ πλοῖα ἔφευγαν ἀποκομίζοντα τοὺς υἱούς, τοὺς συζύγους, τοὺς ἀδελφούς των.

Τέλος, ὑπὲρ ὅλα ταῦτα, ἤρχοντο εἰς τὴν ἀνάμνησιν μας αἱ περίεργοι, αἱ σιωπηλαὶ ὅσον καὶ συγκινητικαὶ σκηναὶ τοῦ χωρισμοῦ τῶν ἀλόγων τῆς ἐπιτάξεως ἀπὸ τοὺς κυρίους των. Εἶδα ἐγὼ μὲ τὰ μάτια μου χωρικόν, ὁ ὁποῖος ἐξεκίνησεν ἀπὸ τὸ χωριό του τέσσαρας ὥρας δρόμο, καὶ ἦλθε ἀκριβῶς τὴν παραμονὴν τῆς ἀναχωρήσεώς μας εἰς τοὺς σταύλους τῆς Μεραρχίας διὰ νὰ ἴδῃ διὰ τελευταίαν φορὰν τὸ ἄλογό του, ἕναν ὡραῖον φαρήν, οἱ παχύτατοι γλουτοὶ τοῦ ὁποίου ἐμαρτύρουν περὶ τῆς ἀγρύπνου στοργῆς τοῦ κυρίου του. Μόλις τὸν εἶδεν, ἐστράφη πρὸς αὐτὸν τὴν εὐφυεστάτην του κεφαλήν, ἐχρεμέτισε κι' ἔσκαψεν ἀνυπομονῶν τὴν γῆν μὲ τὴν ὁπλήν του. Ο χωρικὸς ἐξεκρέμασεν ἀπὸ τὸν ὦμόν του ἕναν ντορβᾶν γεμᾶτον κριθάρι καὶ τοῦ ἔδωσε νὰ φάγῃ μολονότι τὸν διεβεβαίωσαν οἱ σταυλοφύλακες ὅτι πρὸ ὀλίγου εἶχαν ταΐσῃ ὅλα τὰ ἄλογα.

— Βρὲ παιδιά, ἤρχισε νὰ κλαυθμηρίζῃ τότε. Νὰ τ' ἀγαπᾶτε τὰ ζωντανά. Εἶνε πράματα τοῦ θεοῦ....

Εμεινεν ἐκεῖ, κοντὰ εἰς τὸ ζῶόν του, μέχρι βαθείας νυκτὸς καὶ δὲν ἔφυγε παρὰ μόνον ὅταν τὸν ἐβεβαίωσαν ὅτι θὰ τὸ περιποιοῦνται ὅσο μποροῦν. Πτωχὲ φαρή! Μέχρι τινὸς εἶδα νὰ φέρῃ ἐπὶ τῆς ράχεώς του ἡρωϊκῶς τὸν ταμίαν τῆς Μεραρχίας ταγματάρχην κ. Γεωργαντᾶν. Αλλ' αἴφνης ἔχασα τελείως τὰ ἴχνη του. Τίς οἶδε! Ισως ἀναπαύεται διὰ παντὸς τώρα, τυμπανιαῖος εἰς καμμίαν Μακεδονικὴν πεδιάδα, προτείνων τὰ σπλάχνα εἰς τὰ μαῦρα ἔθνη τῶν πεινασμένων κοράκων, ἀφοῦ διέβη τὰ Καμβούνια, τὸν Αλιάκμονα, τὸν Αξιὸν καὶ ἔπιε τὸ θολὸ νερὸ τῆς θαυμασίας λίμνης τοῦ Οστρόβου. Ισως ὅμως καὶ νὰ ζῇ καὶ νὰ ἐπανέλθῃ θριαμβευτὴς εἰς τὸ ζεστὸ ἀχυράκι καὶ τὰ χάδια τοῦ κυρίου του. Απὸ τοὺς ρεμβασμούς, διὰ νὰ ἐπανέλθω εἰς τὸν Βλοχόν, ἀπέσπασε τοὺς ἄνδρας συναυλία σαλπίγγων, αἱ ὁποῖαι τοὺς ἐκάλουν εἰς μίαν ἐκτάκτως εἰρηνικὴν ἐργασίαν: τὸ συσσίτιον. Εδῶ ἄχνιζαν τὰ καζάνια τοῦ ἱππικοῦ, πέραν οἱ πυροβοληταὶ ἐπολιόρκουν τὴν φασολάδαν των, παρὰ τὴν ἀριστερὰν ὄχθην παρετάσσετο μὲ τὰ ἐπιτραπέζια σκεύη του ἕνας λόχος μηχανικοῦ, ἐνῷ μακρὰν εἰς τὸ βάθος ἐβόμβει τὸ πεζικόν. Τέλος ἡ νύκτα εὕρηκε τὸ στρατόπεδον κοιμώμενον μακαρίως. Εἰς τὸ μικρὸν καπηλεῖον τοῦ χωρίου, ἐν τούτοις, ὅμιλος ὑπαξιωματικῶν ἐτσίγκριζαν ἀκόμη τὰ ποτήρια του καὶ μερικοὶ στρατιῶται περὶ τὸν φανὸν ἑνὸς ὑπαιθρίου καφετζῆ ἐξήντλουν τὴν τελευταίαν μποτίλιαν κονιάκ, τὴν ὁποίαν αὐτὸς εἶχε φέρει ἀπὸ τὴν Καρδίτσαν μὲ ἀπόφασιν νὰ κερδίσῃ ὀκτακόσια ἐπὶ τοῖς ἑκατόν. Μόνον εἰς τὸ ἀντίσκηνον ἑνὸς ἀνθυπασπιστοῦ τοῦ ἱππικοῦ παρετηρεῖτο ἔκτακτος ζωηρότης. Εν κύκλῳ λοχιῶν καὶ ἐπιλοχιῶν ὁ ἀνθυπασπιστὴς ἐσχολίαζε μίαν σοβαρὰν εἴδησιν: Η Ελλὰς ἐδέχθη τοὺς Κρῆτας βουλευτάς. Η συζήτησις ἐφούντωσε πάραυτα καὶ ὁσάκις ἔφθανεν εἰς τὸ κατακόρυφον ἡ σκηνὴ ἐβυθίζετο εἰς τὸ σκότος. Διότι ὁ ἑκάστοτε ῥήτωρ ἐν τῇ ῥύμῃ τοῦ λόγου του ἐγκρέμιζε μὲ μίαν χειρονομίαν τὸ κλεφτοφάναρο ποῦ ἐφώτιζε τὴν ὁμήγυριν.

***ΠΡΟΣΕΧΩΣ**: Τὸ δεύτερον μέρος τῆς ἀφηγήσεως. Η εἰσβολὴ εἰς τὸ Τούρκικο.*

ΓΕΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΣΙΣ
ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΜΠΙΖΑΝΙΟΥ

ΚΑΤΑΛΗΨΙΣ ΣΤΡΑΤΙΓΙΚΩΝ ΘΕΣΕΩΝ

Ατακτος ὑποχώρησις τῶν Τούρκων

Τὸ Γραφεῖον τοῦ Τύπου ἀνεκοίνωσεν ἀργὰ τὴν νύκτα τῆς Δευτέρας τὸ ἑξῆς τηλεγράφημα.

Χάνιον Φτελιᾶς, 7 Ἰανουαρίου
Ωρα 8 μ. μ.

Σήμερον ἐγένετο ἐπίθεσις ἐκ μέρους τῶν ἡμετέρων στρατευμάτων καθ' ὅλον τὸ μέτωπον.

Τὸ πυροβολικὸν ἤρξατο τοῦ ἀγῶνος ἀπὸ τῆς 8ης π. μ. καὶ ἐξηκολούθησε βάλλον μέχρι τῆς 6ης ἑσπερινῆς.

Τὰ ἀποτελέσματα τοῦ πυρὸς αὐτοῦ ἦσαν λίαν ἱκανοποιητικά.

Τὸ πυροβολικὸν τοῦ Μπιζανίου μετὰ τὴν 11ην π. μ. ἔβαλε λίαν ἀσθενῶς ἐναντίον τῆς δεξιᾶς πτέρυγος, χωρὶς ν' ἀνταποκρίνηται εἰς τὸ πυροβολικὸν τοῦ Κέντρου.

Επηκολούθησε γενικὴ ἐπίθεσις τῆς δεξιᾶς πτέρυγος, ἥτις κατώρθωσε νὰ ἐκτοπίσῃ τὸν ἐχθρὸν ἀπὸ τῶν λόφων τῶν Λεσανῶν καὶ νὰ καταλάβῃ τὸ Λοξέτσι.

Ο ἐχθρὸς ὑπεχώρησεν ἀτάκτως πρὸς τὸ Μπιζάνι.

Ταὐτοχρόνως δὲ ἡ ἀριστερὰ πτέρυξ προυχώρησεν ἐπὶ τῶν λόφων τῆς Μανωλιάσας.

Σαπουντζάκης

Κατασίγησις Τουρκικῶν πυροβολείων

Εμὶν Ἀγᾶ, 7 Ἰανουαρίου. ὥρα 11 μ. μ.

Σήμερον τὴν πρωΐαν ὁ ἐχθρὸς πρῶτον ἐπετέθη ἐναντίον τῆς ἀριστερᾶς ἡμῶν πτέρυγος, ἥτις ἀποκρούσασα τὴν ἐπίθεσιν, ἤρξατο προελαύνουσα.

Ο ἐνθουσιασμὸς τοῦ στρατοῦ ἀπερίγραπτος.

Τὸ πυροβολικὸν μας ἔβαλλε πυκνότατον πῦρ καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν ἐναντίον τοῦ Μπιζανίου, τοῦ ὁποίου πλεῖστα πυροβολεῖα ἐσίγησαν.

Μετὰ τὸ ἀριστερὸν προήλασαν διαδοχικῶς καὶ τὸ δεξιὸν καὶ τὸ κέντρον ἐκ πολλῶν σημείων.

Οἱ Τοῦρκοι ὑπεχώρησαν ἐν δυσπεριγράπτῳ ἀταξίᾳ.

Τὰς κινήσεις τοῦ στρατεύματος διηύθυνεν ὁ στρατηγὸς κ. Σαπουντζάκης.

ΠΩΣ ΘΑ ΔΙΑΚΟΠΟΥΝ ΑΙ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΕΙΣ

Νέα συνεδρίασις τῶν πληρεξουσίων

Λονδῖνον, 7. Ηρχισεν ἤδη νὰ ἐπικρατῇ ἀπαισιοδοξία καὶ θεωρῆται προσεχὴς καὶ ἐπικειμένη ἡ ἐπανάληψις τῶν ἐχθροπραξιῶν.

Εὰν ἡ εἰς τὸ κοινὸν διάβημα τῶν Δυνάμεων ἀπάντησις τῆς Πύλης δὲν εἶνε ἱκανοποιητικὴ καθ' ὅλην τὴν γραμμήν, ὅπως ἄλλως τε θεωρεῖται βέβαιον, τότε οἱ πληρεξούσιοι τῶν τεσσάρων Συμμάχων καὶ τῆς Τουρκίας θὰ συνέλθωσι διὰ τελευταίαν φορὰν ὑπὸ τὴν προεδρείαν αὐτοῦ τοῦ Σὲρ Γρέϋ, καὶ κατὰ ταύτην, ἐὰν καὶ πάλιν δηλωθῇ ὑπὸ τῶν πληρεξουσίων τῆς Υ. Πύλης ὅτι αὕτη ἐπιμένει εἰς τὴν μὴ παραχώρησιν τῶν ἐγγὺς πρὸς τὰ παράλια τῆς Μ. Ἀσίας νήσων καὶ τῆς Ἀδριανουπόλεως θὰ καταγγελθῇ ἡ ἀνακωχὴ καὶ μετὰ τετραήμερον θὰ ἐπαναληφθῶσιν αἱ ἐχθροπραξίαι.

Οἱ Τοῦρκοι πιστεύουν ὅτι ἡ ἀνακωχὴ ἔχει σιωπηρῶς καταγγελθῇ

Λονδῖνον, 7. Τηλεγραφοῦν ἐκ Κων)πόλεως εἰς τὰς Ἀγγλικὰς ἐφημερίδας τὰ ἑξῆς:

«Κατά τινα θετικὴν διπλωματικὴν πηγήν, ἡ Τουρκία ὀφείλει νὰ λάβῃ τὰ μέτρα της λαμβανομένου ὑπ' ὄψει, ὅτι ἡ καταγγελία τῆς ἀνακωχῆς ἔγινε προχθὲς σιωπηρῶς ὑπὸ τῶν συμμάχων παρὰ τὴν ὑπὸ τῶν Δυνάμεων ἐκδηλωθεῖσαν δυσαρέσκειαν.

Μολονότι αἱ Δυνάμεις ἐδήλωσαν, ὅτι θεωροῦν τὴν καταγγελίαν ὡς μὴ γενομένην, οἱ σύμμαχοι θὰ δυνηθοῦν νὰ ἐπιτεθῶσι κατὰ τῶν Μετρῶν ὅταν νομίσωσι τοῦτο ἐπιβεβλημένον, παρελθούσης ἤδη ἀπὸ χθὲς τῆς τετάρτης ἡμέρας ἀπὸ τῆς καταγγελίας τῆς ἀνακωχῆς.

ΤΑ ΠΝΕΥΜΑΤΑ ΕΝ ΚΩΝ)ΠΟΛΕΙ

ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΕΙΣ ΕΞΩΘΕΝ

Ανένδοτοι εἰς τὸ ζήτημα τῆς Ἀδριανουπόλεως

Κατὰ τηλεγραφήματα ἐκ Κων)πόλεως χθὲς συνῆλθεν αὐτόθι τὸ Υπουργικὸν Συμβούλιον καὶ διεσκέφθη διὰ μακρῶν ἐπὶ τῆς ἀπαντήσεως, ἥτις θὰ δοθῇ εἰς τὴν νόταν τῶν Δυνάμεων. Συνεφώνησαν δὲ πάντες οἱ ὑπουργοὶ ἐπὶ τῆς ἀνάγκης τῆς εἰρήνης. Διὰ νὰ μὴ φανῇ ἐν τούτοις ἡ ἀπόφασις ὁμόθυμος, ἀνεκοινώθη ὅτι ὑπάρχει καὶ μειοψηφία κεκηρυγμένη ὑπὲρ τοῦ πολέμου. Εδημιουργήθη δὲ ἡ μειοψηφία διὰ νὰ διατυπωθῇ καὶ ἡ ἀπάντησις τῆς Πύλης οὐχὶ κατηγορηματικῶς σύμφωνος πρὸς τὰς συστάσεις τῶν Δυνάμεων, ἀλλὰ τοιαύτη, ὥστε νὰ χρησιμεύσῃ ὡς βάσις νέων ἀτελευτήτων διαπραγματεύσεων ἀπ' εὐθείας μετὰ τῶν Δυνάμεων.

Θεωρεῖται βέβαιον ὅτι ἡ Πύλη στηρίζεται εἰς τὰς ἐμμέσους ἐκ Βερολίνου καὶ Βιέννης ἐνθαρρύνσεις, ὅτι αἱ Δυνάμεις τῆς Τριπλῆς Συμμαχίας δὲν εἶνε διατεθειμέναι νὰ μετάσχουν οἱουδήποτε ἐξαναγκαστικοῦ μέτρου ὅπως ἐπιβάλουν τὴν θέλησίν των. Κρατεῖ δὲ προσθέτως ἐν Κων)πόλει καὶ ἡ γνώμη ὅτι ἐξασκεῖται καὶ ἐπὶ τῶν Συμμάχων ἀπὸ μέρους τῶν Δυνάμεων πίεσις ὅπως ἐπαναλάβουν πόλεμον.

Τὸ μέγα Συμβούλιον

Ο ἐν Κων)πόλει ἀνταποκριτὴς τῶν «Ταΐμς» τηλεγραφεῖ ὅτι εἰς τὸ σημερινὸν μέγα Συμβούλιον, οὗτινος θὰ μετάσχουν καὶ πολλοὶ ἀνώτατοι στρατιωτικοί, θὰ ὑποβληθῇ ἡ ἀπάντησις τῆς Πύλης εἰς τὴν νόταν τῶν Δυνάμεων πρὶν ἢ σταλῇ αὕτη. Φαίνεται, προσθέτει ὁ ἀνταποκριτής, ὅτι ἡ Πύλη κάμνει περαιτέρω τινὰς παραχωρήσεις εἰς τοὺς Συμμάχους κρατοῦσα μόνον μέρος τῆς Ἀδριανουπόλεως. Ἀντιθέτως ὅμως πρὸς τὴν πληροφορίαν ταύτην τοῦ ἀνταποκριτοῦ τῶν «Ταΐμς», τὸ πρακτορεῖον Ρέουτερ πληροφορεῖται ἐκ Κων)πόλεως ὅτι ἡ Τουρκία θὰ μείνῃ ἀνένδοτος εἰς τὸ ζήτημα τῆς Ἀδριανουπόλεως.

Η ΑΡΜΑΔΑ ΕΤΕΘΗ ΕΚΤΟΣ ΜΑΧΗΣ

Βιέννη, 7. Νυκτερινὰ τηλεγραφήματα βεβαιοῦν ὅτι αἱ ζημίαι τῆς Ἀρμάδας κατὰ τὴν προχθεσινὴν ναυμαχίαν ὑπῆρξαν σοβαρώταται. Ο «Βαρβαρόσσας» καὶ τὸ «Τουργοὺτ Ρεΐς» ἐτέθησαν ὁριστικῶς ἐκτὸς τῆς μάχης. Τοῦ «Ἀσσάρ Τεφὴκ» κατέπεσε τὸ κατάστρωμα. Τῶν ἄλλων πλοίων αἱ ζημίαι εἶνε ἐπίσης σοβαρώταται.

Ο ΑΜΕΛΙΟ ΚΑΤΑΠΝΙΓΩΝ

ΤΑ ΑΙΣΘΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΝΗΣΙΩΤΩΝ

Κατὰ πληροφορίας ἐκ Σάμου, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἑορτῆς τῶν Θεοφανείων, ἐξ ὅλων τῶν χωρίων κατῆλθε πολὺς λαὸς εἰς τὴν Ρόδον, ὅστις ἀπεφάσισε μετὰ τὴν κατάδυσιν τοῦ Σταυροῦ νὰ ἐκδηλώσῃ ἐν ἡσύχῳ διαδηλώσει τὸ ἀναλλοίωτον ὑπὲρ τῆς ἑνώσεως αἴσθημα, ἐπιδίδων ψήφισμα, ἀποσταλὲν ἤδη εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν. Ο στρατηγὸς μαθὼν τοῦτο, ἐκάλεσε τὴν Δημογεροντίαν καὶ ἀπηγόρευσεν οἱανδήποτε ἐκδήλωσιν. Επὶ τῇ ἀπαντήσει ταύτης ὅτι ἀδυνατεῖ νὰ ἐμποδίσῃ τὸν λαὸν νὰ ἐκφράσῃ τὸ αἴσθημά του, ὁ στρατηγὸς κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς λειτουργίας ἐν τῷ ναῷ ἀπέστειλε στρατὸν νὰ ἐμποδίσῃ τὸν λαὸν νὰ μεταβῇ εἰς τὴν παραλίαν πρὸς τέλεσιν τοῦ παναρχαίου ἐθίμου καὶ ἐπὶ τῇ ἐπιμονῇ καὶ διαμαρτυρίᾳ τοῦ λαοῦ, διεσκόρπισε τοῦτον μὲ ἐφ' ὅπλου λόγχην, θραύσας τὸ ἐξαπτέρυγον καὶ συλλαβὼν συγχρόνως τινάς. Ο λαὸς κραυγάσας ἐπανειλημμένως «Ζήτω ἡ Ενωσις», διελύθη διὰ τῆς βίας μετ' ἀγανακτήσεως, διαμαρτυρηθείς. Η ἐντύπωσις εἶνε ὀδυνηρά.

ΤΟ ΣΚΑΝΔΑΛΟΝ ΤΗΣ ΟΘΩΜΑΝ. ΤΡΑΠΕΖΗΣ

ΤΑ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜ. ΕΡΕΥΝΑΝ

Μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τῶν Ἀστυνομικῶν καὶ τοῦ ἀπεσταλμένου τῆς Τραπέζης κ. Χαβούλη, ἀπὸ τὴν ἔπαυλιν τοῦ κ. Α. οὗτος ἔσπευσε νὰ μεταβῇ τὸ ἀπόγευμα παρὰ τῷ Διευθυντῇ τοῦ Υποκαταστήματος κ. Π. Εμμανουὴλ καὶ ἐρωτήσῃ αὐτὸν ἂν ἔχῃ γνῶσιν τῆς ἀστυνομικῆς ἐρεύνης, ἥτις διενηργήθη εἰς τὴν οἰκίαν του τῇ αἰτήσει τῆς Διευθύνσεως, καὶ συναίσθησιν τοῦ γενομένου πρὸς αὐτὸν μεγίστου ἠθικοῦ ἀδικήματος, δυναμένου ὡς εἶναι ἑπόμενον νὰ ἔχῃ τὸν ἀντίκτυπον αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τῶν ὑλικῶν συμφερόντων του, ὡς καὶ τῶν ἀπορρεουσῶν ἕνεκα τούτου εὐθυνῶν εἰς βάρος τῆς Τραπέζης.

Εἰς μὲν τὸ πρῶτον μέρος τῆς ἐρωτήσεως τοῦ κ. Α. ὁ κ. Εμμανουὴλ ἀπήντησεν ὅτι πράγματι εἶχε πλήρη γνῶσιν τῆς προκληθείσης κατ' οἶκον ἐρεύνης ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως τῆς Τραπέζης διὰ τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων.

Ως πρὸς τὸ δεύτερον ὅμως μέρος περιωρίσθη νὰ ἐκφράσῃ ἀφελέστατα τὴν ἀπορίαν του, τίνι τρόπῳ σκεπτόμενος ὁ κ. Α. ἔφθανεν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ἡ διενεργηθεῖσα ἔρευνα ἀπέληγεν εἰς ἠθικὴν δι' αὐτὸν βλάβην, δυναμένην νὰ βλάψῃ καὶ τὴν ὑπόληψίν του. Καὶ —ὢ μακαριότης!— ὁ κ. Εμμανουὴλ ἐπρόσθεσεν ὅτι κάλλιστα ἠδύνατο ὁ καταζητούμενος Κ. νὰ καταφύγῃ εἰς τοῦ κ. Α. χωρὶς οὗτος νὰ εἶχε λάβῃ γνῶσιν τοῦ γεγονότος, καθ' ὃν τρόπον ἐξάφνα κάθε καλὸς οἰκοδεσπότης δύναται νὰ εὑρεθῇ ἀντιμέτωπος τὴν νύκτα μὲ τὸν ἐξάδελφον τῆς ὑπηρετρίας του!

Οἱ ἀναγνῶσταί μας θὰ θαυμάσουν βέβαια τὸ μέτρον τῆς ἀντιλήψεως τοῦ κ. Εμμανουὴλ ὡς ἐθαύμασεν αὐτὸ ὁ κ. Α. ὅστις ἔκρινε καλὸν νὰ τὸν χαιρετίσῃ καὶ νὰ ἀπέλθῃ.

Ιδιαίτερον νταμγκᾶν

Εξ ὑπερβολικῆς τῷ ὄντι λεπτότητος ὁ κ. Α. δὲν ἠθέλησε νὰ ἐρωτήσῃ τὸν κ. Εμμανουὴλ τίνι τρόπῳ θὰ ἠδύνατο νὰ κρυβῇ ὁ Κ. μέσα εἰς τὰ συρτάρια τῶν ἐπίπλων του καὶ εἰς τὰ κιβώτια τῶν κοσμημάτων, εἰς τὰ ὁποῖα ἐκτὸς τῆς λοιπῆς οἰκίας διενηργήθη ἡ ἔρευνα. Πλὴν τούτου ὅμως αὕτη ἐγένετο πρὸς τὸν δεδηλωμένον σκοπόν, ἐκτὸς τῆς ἀναζητήσεως τοῦ Κ. νὰ ἀνακαλυφθοῦν καὶ αἱ λίραι, τὰς ὁποίας καὶ ἀνεζήτουν οἱ ἀστυνομικοὶ ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τοῦ κ. Χ. εἰς τὰ συρτάρια του κ. Α. Ἀλλὰ τάχα δὲν ἦτο δυνατὸν τὸ ζητούμενον ποσὸν ἢ καὶ ἀνώτερον ἢ καὶ κατώτερον τούτου νὰ φυλάσσῃ ὁ κ. Α. εἰς τὴν οἰκίαν του χωρὶς τοῦτο νὰ προέρχεται ἀπὸ τὸν Κ;

Εὰν δὲ τῷ ὄντι συνέβαινε νὰ εὑρεθῇ οἱονδήποτε σημαντικὸν ποσὸν εἰς λίρας, τίνι τρόπῳ ἡ Διεύθυνσις τῆς Τραπέζης θὰ ἠδύνατο νὰ ἀποδείξῃ ὅτι αἱ λίραι αὗται θὰ ἦσαν αἱ ἰδικαί της; Διότι γνωρίζομεν μέχρι τοῦδε ὅτι αἱ Τουρκικαὶ λίραι ἔχουν ὅλαι τὸν Σουλτανικὸν τουρᾶν ὅπως καὶ αἱ εὑρισκόμεναι εἰς ὅλων τὰ θυλάκια—ἐννοεῖται ὅσων ἔχουν τὸ εὐτύχημα νὰ τὰς ἔχουν— ἀλλὰ δὲν ἐγνωρίζαμεν ἕως προχθὲς ὅτι αἱ λίραι τῆς Οθωμανικῆς ἔχουν ἰδιαίτερον **νταμγκάν**, διὰ τοῦ ὁποίου νὰ διαπιστωθῇ ἡ ταυτότης των.

Η ἀντίληψις τοῦ κ. Εμμανουὴλ

Περιοριζόμενοι πρὸς τὸ παρὸν εἰς τὴν ἁπλῆν καὶ ξηρὰν ἀναγραφὴν τῶν γεγονότων ἐπιφυλασσόμεθα νὰ ἐκφέρωμεν τὴν ἐπ' αὐτῶν κρίσιν μας, νὰ ἐξετάσωμεν δηλονότι κατὰ πόσον ὁ κ. Εμμανουὴλ ἐσοβαρεύετο διδων τὴν ἀνωτέρω ἀπάντησιν εἰς τὸν κ. Α. ἢ ἂν δὲν προσέθετεν εἰς μίαν γκάφαν κλασικὴν καὶ μίαν εἰρωνείαν. Οἱαδήποτε ἐν τούτοις καὶ ἂν ἦτο κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἡ πρόθεσις τοῦ κ. Διευθυντοῦ τῆς Τραπέζης, ἕν τι ἐκ τῆς ὅλης αὐτοῦ συμπεριφορᾶς ἐν τῷ ζητήματι τοῦ κ. Α. ἀναμφισβητήτως προκύπτει: ὅτι καὶ κατὰ τὰ δύο αὐτὰ ἐνδεχόμενα εἰρωνείας καὶ γκάφας τὸ γόητρον τοῦ κ. Εμμανουὴλ δὲν ἐξέρχεται βεβαίως ἐξ αὐτῶν ἀλώβητον ὥστε νὰ δύναται εἰς τὸ μέλλον νὰ προαγάγῃ τὰ συμφέροντα τῆς ἐμπεπιστευμένης αὐτῷ Τραπέζης ὅπως καὶ πρότερον.

Ο κ. Α. ἑτοιμάζει μήνυσιν

Τὴν ἐπαύριον τοῦ τόσον λυπηροῦ δι' αὐτὸν γεγονότος ὁ κ. Α. ἐσκέφθη ὡς ἦτο ἑπόμενον περὶ τῶν νομίμων μέσων διὰ τῶν ὁποίων θὰ ἠδύνατο νὰ λάβῃ παρὰ τῆς Τραπέζης ἱκανοποίησιν καὶ καθ' ἃ ἀσφαλῶς πληροφορούμεθα μόλις καταρτισθῇ —ὡς ἤδη ἤρχισε— τακτικὸν δικαστήριον θέλει ἐπιδώσῃ μήνυσιν εἰς τὸν κ. Εἰσαγγελέα ἐπὶ συκοφαντίᾳ καὶ δυσφημίσει.

Ως παρατηρεῖ ἡ Διεύθυνσις τῆς Οθωμανικῆς Τραπέζης εὔκολον εἶναι νὰ προβαίνῃ αὕτη εἰς κατ' οἶκον ἐρεύνας, κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτῇ πρὸς ἀνεύρεσιν τῶν λιρῶν της καὶ τοῦ σφετεριστοῦ των, ἐξομοιοῦσα οὕτω ἐν τῇ ἀντιλήψει της μεθ' αὐτῶν διακεκριμμένους Μυτιληναίους πολίτας, οἱ ὁποῖοι παρέχουν ἑαυτοὺς χρησίμους καὶ κάτι πλέον, εὐεργετικούς, εἰς τὸν πτωχὸν πληθυσμὸν τῆς πόλεώς μας διὰ παροχῆς ἐργασίας εἰς ἑξακοντάδα ἀπόρων καὶ διὰ τῆς ἱδρύσεως βιομηχανικοῦ ἱδρύματος πρώτης τάξεως, τὸ ὁποῖον περιποιεῖ τιμὴν εἰς τὴν νῆσόν μας.

Εἶναι πολὺ εὔκολον πρᾶγμα ἡ ἀστυνομικὴ ἔρευνα ἀλλὰ συνεπάγεται καὶ εὐθύνας ὑπὸ τοὺς Ἑλληνικοὺς νόμους καὶ τὸ Ἑλληνικὸν Σύνταγμα. Εἶναι δὲ σφάλμα τῆς Διευθύνσεως βεβαίως ἐὰν καλῶς εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς δὲν ὑπελόγισε πρὶν ἢ προβῇ εἰς τὸ ἀστήρικτον καὶ ἀπονενοημένον καὶ ἀπὸ πάσης ἀπόψεως ἠθικῆς καὶ πρακτικῆς ἄστοχον διάβημά της, χωρὶς νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψει της ὅτι ἡ Τουρκικὴ αὐθαιρεσία διὰ τῆς ὁποίας κατεπνίγοντο τὰ δίκαια τοῦ πολίτου πρὸ τῆς πιέσεως τῶν ἰσχυρῶν παρῆλθεν ἀνεπιστρεπτεί. Ἀλλὰ τώρα θὰ τὸ αἰσθανθῇ ὡς δὲν ἀμφιβάλλομεν κατὰ τρόπον ὥστε ἡ ἀξ. Διεύθυνσις νὰ ἐνθυμῆται διὰ πολὺν καιρὸν ὅτι τὰ ἀπίδια ἔχουν καὶ οὐρές.

Εἰς τὸ προσεχές: ***Εἰς ποῖον ἡ εὐθύνη;***

ΤΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΝ ΜΑΣ

Τὸ ζήτημα περὶ ἐξακριβώσεως τῶν φημῶν αἱ ὁποῖαι ἐπηκολούθησαν τὸν θάνατον τοῦ ἀειμνήστου Παυλιδάκη παραμένει εἰσέτι ἐκκρεμές, μολονότι ἀρκεταὶ παρῆλθον ἡμέραι ἀφ' ἧς ἡ Στρατιωτική μας Ἀρχὴ ἐπελήφθη ἀνακρίσεως πρὸς ἐξέτασιν τῶν ἀφορμῶν τοῦ θανάτου του.

Η βραδύτης αὕτη, ἡ ὁποία ἔχει βεβαίως εὐλόγους ἀφορμάς, καλὸν θὰ ἦτο ὅπως λάβῃ πέρας πρὸς διάψευσιν τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος φημῶν ἐὰν ὑπῆρξαν ἄδικοι καὶ πρὸς καθησύχασιν ὅλων μας. Διότι ἡμεῖς τοὐλάχιστον οὐδεμίαν ἔχομεν ἀμφιβολίαν ὅτι ἐγένετο ἀπὸ ἐπιστημονικῆς ἀπόψεως πᾶν τὸ ἀνθρωπίνως δυνατόν, ὅπως σωθῇ ὁ δυστυχής, ἀναμένομεν δὲ μετὰ πεποιθήσεως τὸ ἀποτέλεσμα τῶν διενεργηθεισῶν ἀνακρίσεων.

Ἀλλ' ἂν ἓν τραῦμα δι' ὅπλου κατ' ἐξοχὴν ἀπανθρώπου καὶ φονικοῦ οἷον τὸ Μαρτίνι τῶν Τούρκων καὶ τὸ Γκρᾶ τῶν πεζοναυτῶν μας εἰς μέρος μάλιστα τόσον λεπτὸν καὶ ἐπικίνδυνον, οἷον ἡ παλάμη διὰ λόγους ἀνατομικούς, ἔχει συνήθως βαρύτατον προγνωστικόν, ἀναμφισβήτητον εἶναι ὅτι ἡ Μυτιλήνη, ἀπὸ ἀπόψεως Νοσοκομείου, ὑστερεῖ ὅλων τῶν ἄλλων πόλεων αἱ ὁποῖαι ἐκ τῶν ἐνόντων κατήρτησαν καὶ διατηροῦν ἰδίοις ἀναλώμασι τοιαῦτα εὐαγῆ καθιδρύματα. Δὲν θὰ φέρωμεν ὡς παράδειγμα μεγαλουπόλεις οἷαι ἡ Κων)πολις, ἡ Σμύρνη ἢ ἡ Θεσσαλονίκη ἀλλὰ οὔτε καὶ τὴν Χίον, τὴν μητέρα τῶν πολυταλάντων ὁμογενῶν, οἷος ἦτο ὁ κτίσας τὸ ὁμώνυμον Νοσοκομεῖον Στεφάνοβικ Σκυλίτσης. Ἀλλ' ἡ Σαμψοῦς πρό τινων ἐτῶν καὶ ἡ Τραπεζοῦς ἐσχάτως ηὐτύχησαν ν' ἀποκτήσουν ἄξια λόγου Νοσοκομεῖα διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν κατοίκων των, τὰ ὁποῖα ἂν δὲν διακρίνωνται διὰ τὴν ἀπὸ ἀπόψεως μέσων κ. τ. λ. ἐπάρκειάν των, ἔχουν οὐχ ἧττον ὑπὲρ αὐτῶν τὰς συνθήκας τῆς ὑγιεινῆς, τὸ εὐάερον, τὸ εὐήλιον, τὴν εὐρυχωρίαν τῶν κοιτώνων καὶ τὰ παρόμοια.

Τὸ ἰδικόν μας Νοσοκομεῖον ἀτυχῶς ὑστερεῖ ὑπὸ πάσας αὐτὰς τὰς ἐπόψεις, Οπως ἔχει δὲν εἶναι Νοσοκομεῖον οὔτε ὡς τοποθεσία, οὔτε ὡς κτίριον. Τὸ πολὺ πολὺ θὰ ἠδύνατο νὰ χρησιμεύσῃ ὡς σταθμὸς πρώτων βοηθειῶν. Τὴν ἀπὸ τῆς ἀπόψεως δὲ ταύτης ἀνεπάρκειάν του, τὴν ὁποίαν οὐδεὶς ὑπάρχει ὅστις νὰ μὴ ἀνομολογῇ, ὡμολόγησαν κατὰ καιροὺς καὶ ἰατροὶ καὶ Εφοροι ὡς ἀποδεικνύεται ἐκ τοῦ κατωτέρω συμπεράσματος, τὸ ὁποῖον παραλαμβάνομεν αὐτολεξεὶ ἔκ τινος ἐκθέσεως περὶ τῶν πεπραγμένων τοῦ ἐν λόγῳ εὐαγοῦς ἱδρύματος μας τῶν ἐτῶν 1908—1910 καὶ δημοσιευθείσης τὸ ἐπιὸν ἔτος, ἤτοι πρὸ 2 ἐτῶν παρὰ τοῦ ἰατροῦ καὶ Εφόρου κ. Δημ. Βλάχου, ἥτις ὡς ἐκ τοῦ συντάξαντος αὐτὴν ἐπιστήμονος προσλαμβάνει ἐπὶ τοῦ ζητήματος ὅλως ἰδιαιτέραν σημασίαν καὶ δὴ σήμερον, εἶναι δὲ εὐγλωττοτέρα πάσης ἄλλης ἐκ μέρους ἡμῶν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἀναπτύξεως.

Πλὴν μὲ ὅλην τὴν προσπάθειαν καὶ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς Εφορίας πρὸς τελείαν καὶ ἄμεμπτον λειτουργίαν τοῦ ἱεροῦ τούτου ἱδρύματος πρέπει ἐπίσης νὰ ὁμολογήσω ὅτι πολὺ καθυστεροῦμεν ὅλων τῶν λοιπῶν Νοσοκομείων τῆς Ἀνατολῆς. Διότι παρ' ὅλας τὰς ἐπιτελεσθείσας μεταρρυθμίσεις, παρ' ὅλας τὰς καταβληθείσας προσπαθείας τοῦ συναδέλφου μου κ. Σουρλάγγα, ὅστις ὁμολογουμένως ἐπὶ 12 ὅλα ἔτη ἀόκνως εἰργάσθη καὶ ὡς ἔφορος καὶ ὡς ἰατρὸς πρὸς ἀναδιοργάνωσιν τοῦ Νοσοκομείου κατορθώσας τῇ συνδρομῇ φίλων του καὶ διαφόρων πολιτῶν νὰ σχηματίσῃ ἀξίαν λόγου συλλογὴν χειρουργικῶν ἐργαλείων πλουτισθεῖσαν ἔτι μᾶλλον ἐσχάτως τῇ ὑποδείξει μου ὑπὸ τῆς Εφορίας. Παρ' ὅλας, λέγω, τὰς καλὰς διαθέσεις τῶν κατὰ καιρὸν Εφοριῶν εἴμεθα ἔτι πολὺ ὑποδεέστεροι λόγῳ Νοσοκομείου τῶν λοιπῶν Κοινοτήτων. Καὶ τοῦτο διότι αὐτὴ αὕτη ἡ οἰκοδομὴ δὲν ἀνταποκρίνεται ὡς τό γε νῦν ἔχει εἰς τὰς σημερινὰς ἀπαιτήσεις τῆς τε ἐπιστήμης καὶ τῆς ὁλονὲν αὐξανούσης νοσοκομειακῆς πελατείας. Ενεκεν τοῦ ἀκαταλλήλου τοῦ κτιρίου χωλαίνει ἤτε νοσηλεία καὶ ἡ ὑπηρεσία. Εν ἑνὶ λόγῳ ὑποφέρουσιν οἱ ἀσθενεῖς, ὑποφέρει τὸ προσωπικὸν τῆς κατωτέρας ὑπηρεσίας καὶ καταβάλλεται πλειότερος κόπος ὑφ' ὅλων πρὸς ἐπιτέλεσιν τοῦ καθήκοντος ἑκάστου καὶ πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ ποθουμένου.

Ἀλλὰ θὰ ἐρωτήσῃ τις. Ἀφ' οὗ ἡ ἀνίδρυσις νέου Νοσοκομείου ἐπεβάλλετο ἀνέκαθεν, διατί αἱ γενόμεναι ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου κατὰ καιρὸν σκέψεις δὲν κατέληξαν εἰς κανὲν μέχρι τοῦδε πρακτικὸν ἀποτέλεσμα;

Τοῦτο εἶναι ζήτημα τὸ ὁποῖον γνωρίζουν κατὰ βάθος οἱ ἐπαΐοντες Ισως εἷς ἐκ τῶν λόγων εἶναι τὸ ἀναποφάσιστον τῶν κατὰ καιροὺς Εφορειῶν καὶ ἡ ἐκ τῶν ἐνόντων ἐξοικονόμησις τῶν πραγμάτων, ἴσως δὲ τὸ ἀναποφάσιστον τοῦτο ν' ἀπέρρεεν ἐκ τοῦ φόβου μήπως ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις προβῇ εἰς ἐπιζήμιον διὰ τὰ οἰκονομικὰ τῶν Φιλανθρωπικῶν ἐπέμβασιν ἐὰν ἔβλεπεν ὅτι ἡ Εφορία αὐτοῦ προέβαινεν εἰς μεγάλας δαπάνας διὰ τὴν ἀνέγερσιν ἀναλόγου κτιρίου.

Τώρα ὅμως ὅτε τὸ μορμολύκειον τῶν Τούρκων παρῆλθεν ἀνεπιστρεπτεί, δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι ἡ Πόλις τῆς Μυτιλήνης θὰ φροντίσῃ χάριν τῆς ἀξιοπρεπείας αὐτῆς νὰ ἐπιληφθῇ σοβαρῶς τοῦ ζητήματος τῆς ἀνεγέρσεως νέου Νοσοκομείου. Τοῦτο εἶναι τὸ καθῆκον τῆς ἐκπροσωπούσης τὴν Πόλιν μας Εφορίας σήμερον, ἥτις ἐκτὸς πάσης συζητήσεως τυγχάνει ὅτι ὀφείλει νὰ προβῇ ἀποφασιστικῶς.

Εν τούτοις, διὰ νὰ μὴ εἴμεθα ἄδικοι, ὀφείλομεν ἐν τέλει νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι, ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἐκτάκτους περιστάσεις, ὑφ' ἃς τὸ Νοσοκομεῖον εὑρέθη ἀπὸ τῆς Κατοχῆς καὶ ἐνταῦθα ὑπερέβη κατὰ πολὺ τὸ ὅτι θὰ ἐδικαιοῦτό τις νὰ ἀναμένῃ ὡς ἐκ τῶν συνθηκῶν ὑφ' ἃς εὑρίσκεται. Καὶ τοῦτο ἔπρεπε νὰ λεχθῇ πρὸς τιμήν του.

ΕΠΙΤΟΠΙΑ

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΟΥ

Η Α. Ε. ὁ Γενικὸς Διοικητικὸς Επίτροπος κ. Χ. Βοζίκης ἀπηύθυνε χθὲς τὴν κάτωθι ἐγκύκλιον πρὸς τὸν λαὸν τῆς νήσου μας ἐπὶ τῇ αἰσίᾳ αὐτοῦ ἀφίξει εἰς τὴν ἕδραν του. Η παροῦσα ἐγκύκλιος συνταχθεῖσα ἑλληνιστὶ θέλει ἀμέσως δημοσιευθῇ καὶ Τουρκιστί, ὅπως λάβωσι γνῶσιν αὐτῆς ταὐτοχρόνως καὶ οἱ Τοῦρκοι συμπολῖταί μας,

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ο Γενικὸς Διοικ. Επίτροπος τῶν ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Στόλου καὶ τοῦ στρατοῦ καταληφθεισῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου.

Πρὸς τοὺς κατοίκους τῶν νήσων τούτων.

Ααναλαμβάνων τὴν Γενικὴν Διοίκησιν τῶν ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ στόλου καὶ τοῦ Στρατοῦ καταλειφθεισῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου αἰσθάνομαι βαθέως τὴν ἐκ τῆς ἀποστολῆς μου ἀπορρέουσαν ὑποχρέωσιν τῆς ἀπαρεγκλίτου τηρήσεως τῶν χαρακτηριζουσῶν τὴν Ἑλλ. Διοίκησιν φιλελευθέρων ἀρχῶν διὰ τῆς αὐστηρᾶς ἐφαρμογῆς τῶν Νόμων καὶ τῆς ἐνώπιον αὐτῶν ἰσότητος τῶν κατοίκων ἀνεξαρτήτως φυλῆς καὶ θρησκεύματος.

Πάσης παρεκκλίσεως ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τούτων, πάσης διαταράξεως τῆς Δημοσίας τάξεως πάσης παραβιάσεως τῶν ἀρχῶν τοῦ σεβασμοῦ πρὸς τὴν ζωὴν τὴν περιουσίαν, τὴν θρησκείαν καὶ τὰ ἐν γένει δίκαια τῶν κατοίκων ἀμέσως θέλω ἐπιδιώξῃ τὴν καταστολὴν ἀλλὰ καὶ τὴν ἀμείλικτον τιμωρίαν παρ' οἱουδήποτε καὶ ἂν διαπραχθῶσιν.

Υπομιμνήσκων εἰς τοὺς κατοίκους τῶν νήσων τὸ ἀναφαίρετον αὐτῶν δικαίωμα τοῦ ἀναφέρεσθαι εἰς τὰς Δημοσίας ἀρχὰς πρὸς θεραπείαν παντὸς νομίμου παραπόνου, εὐελπιστῶ ὅτι καὶ οὗτοι διὰ τῆς νομοταγοῦς αὐτῶν Πολιτείας θέλουσι δικαιώσῃ τὰς προσδοκίας καὶ τῆς Β. Κυβερνήσεως καὶ ἐμοῦ.

Εν Μυτιλήνῃ τῇ 9 Ἰανουαρίου 1913

Ο Γενικὸς Διοικ. Επίτροπος
Χ. ΒΟΖΙΚΗΣ

ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ

Χθὲς κατὰ τὰς ταχθείσας ὥρας, προσῆλθον εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τοῦ Διοικητηρίου ὅπως ὑποβάλωσι τὰ σέβη των εἰς τὸν κ. Γενικὸν Διοικητὴν οἱ ὑπάλληλοι τῆς Διοικήσεως, αἱ Κοινοτικαὶ καὶ Δημοτικαὶ Ἀρχαὶ τῆς πόλεως μας ὡς καὶ πλῆθος ἄλλων ἐγκρίτων πολιτῶν.

Επίσης ἐκ τῶν συμπολιτῶν μας Τούρκων προσῆλθον οἱ πρόκριτοι μετὰ τοῦ Σοφ. Μουφτῆ Ἀτᾶ ἐφ. γενόμενοι εὐμενέστατα δεκτοὶ παρὰ τοῦ Εξ. Γενικοῦ Διοικητοῦ καὶ ἀπῆλθον κατευχαριστημένοι ἐκ τῆς γλυκύτητος τοῦ ἤθους τοῦ Ἀνωτάτου Ἄρχοντος τῆς νήσου μας καὶ ἐκ τῆς προσηνείας του.

⁂

Χθὲς τὸ ἀπόγευμα ὁ Σύλλογος τῶν Καθηγητῶν τοῦ Γυμνασίου μας προεξάρχοντος τοῦ Διευθυντοῦ κ. Ε. Δαυὶδ ἐπισκεφθεὶς τὸν Ἀξ. κ. Γενικὸν Διοικητὴν ὑπέβαλεν αὐτῷ τὰ σέβη τοῦ διδάσκοντος προσωπικοῦ εὐχηθεὶς αὐτῷ τὸ «ὡς εὖ παρέστης».

ΥΠΟΥΡΓΙΚΑΙ ΕΥΧΑΙ

Επὶ τῷ νέῳ ἔτει ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν Υπουργὸς κ. Ρέπουλης ἀπέστειλεν εἰς τοὺς κ. κ. Διοικητικοὺς ἐπιτρόπους Χίου καὶ Μυτιλήνης τὸ κάτωθι τηλεγράφημα·

Διοικητικοὺς Επιτρόπους
Μυτιλήνης καὶ Χίου

Εὐχόμεθα εἰς ἀντιπροσώπους διοικήσεως καὶ πάντας τοὺς κατοίκους ἀπελευθερωθεισῶν χωρῶν νέον ἔτος εὐτυχὲς καὶ πλήρη ἐκπλήρωσιν ἐθνικῶν πόθων.

Υπουργὸς Εσωτερικῶν
ΕΜΜ. ΡΕΠΟΥΛΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ

Αναχώρησις Εἰσαγγελέως

Ανεχώρησε χθὲς ὁ Εἰσαγγελεὺς κ. Βλάχος μεταβαίνων εἰς Μόλυβον ὅπως διενεργήσῃ ἀνακρίσεις ἐπὶ τοῦ ἐμπρησμοῦ καὶ τῶν κακουργημάτων τῆς Πέτρας.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον θὰ μεταφερθοῦν ἐντεῦθεν διὰ τοῦ «Ακτίου» καὶ οἱ 45 ὑπόδικοι Τοῦρκοι εἰς Μόλυβον, ὅπως παρὰ τῶν ἐντοπίων ἐξακριβωθῇ ἡ ταυτότης των.

Αναχωρήσεις ἀνακριτῶν

Επίσης χθὲς ἀπῆλθεν εἰς Δαφιά, Καλλονὴν καὶ Τσουκαλοχῶρι καὶ ὁ νεωστὶ ἀφιχθεὶς ἀνακριτὴς κ. Γρουπάρης μὲ ἀνάλογον ἀποστολήν.

— Ομοίως ἀνεχώρησε καὶ ὁ γ' ἀνακριτὴς κ. Πλυτᾶς, μεταβαίνων διαδοχικῶς εἰς τὴν περιφέρειαν Θερμῆς, Μιστεγνῶν καὶ Γέρας.

Διορισμὸς Εἰρηνοδίκου

Ο κ. Βενιέρης ὑπολοχαγὸς τοῦ πεζικοῦ ἀνήκων εἰς τὸν δικαστικὸν κλάδον ἀποσπᾶται εἰς τὴν δικαστικὴν ὑπηρεσίαν ὡς πταισματοδίκης καὶ εἰρηνοδίκης.

Δημόσιος κατήγορος

Ο Υπομοίραρχος κ. Τσάκας διωρίσθη δημόσιος κατήγορος.

Η Κρητικὴ διαδικασία

Η Γενικὴ Διοίκησις ἀπεφάσισεν ὅπως διὰ τὰ μικροπταίσματα καὶ τὰς μικροζημίας ἐφαρμοσθῇ καὶ ἐνταῦθα ἡ ἰσχύουσα ἐν Κρήτῃ συνοπτικὴ διαδικασία, ἥτις δοκιμασθεῖσα εἰς τὴν ἡρωϊκὴν μεγαλόνησον ἀπέφερε θαυμάσια ἀποτελέσματα.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Παρακαλοῦνται οἱ κ. μὴ συνδρομηταὶ Κλειοῦς, ὅπως παύσωσιν ὑπεξαιροῦντες τὰ διὰ τοὺς συνδρομητάς μας προωρισμένα φύλλα τῆς «Λέσβου» ἐν τῇ κωμοπόλει των. Η τοιαύτη πρᾶξίς των, ἡ ὁποία τιμᾷ τὴν περιέργειάν των, δὲν τιμᾷ διόλου τὴν λεπτότητά των, ἐκτὸς τοῦ ἀδικήματος τὸ ὁποῖον γίνεται εἰς ἀνθρώπους πληρώνοντας ἀφ' ἑνὸς καὶ εἰς ἀνθρώπους ἐργαζομένους ἀφ' ἑτέρου. Ταῦτα ἅπαξ διὰ παντός.

ΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΤΕΛΩΝΟΥ ΕΙΣ ΠΕΡΑΜΑ

Εὐχαρίστως πληροφορούμεθα ὅτι ὁ κ. Θεμιστοκλῆς Νουλέλλης διωρίσθη τελώνης λιμενάρχης καὶ ὑγειονόμος εἰς Πέραμα Γέρας. Δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι διὰ τῆς δραστηριότητος αὐτοῦ θὰ φανῇ ἀντάξιος τῆς ἐμπιστευθείσης αὐτῷ θέσεως ἐφ ᾧ καὶ συγχαίρομεν αὐτὸν προκαταβολικῶς ἀπὸ καρδίας.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ

Ο γνωστὸς τοῖς πᾶσι παραγγελιοδόχος κ. Σπῦρος Γιακουμῆς, ὅστις κατὰ τὸ παρελθὸν ἐξετέλει τάξιν χάριν τῆς πολυαρίθμου πελατείας τοῦ τακτικὰ ταξείδια ἀπὸ Μυτιλήνης εἰς Σμύρνην καὶ τανάπαλιν, θ' ἀρχίσῃ μετὰ 15 θήμερον νὰ δέχεται παραγγελίας διὰ Θεσσαλονίκην Μυτιλήνην.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ
ΦΙΛΟΠΤ. ΑΔΕΛΦΟΤ. ΠΛΩΜΑΡΙΟΥ

Η Φιλόπτωχος Ἀδελφότης Πλωμαρίου διὰ τῶν Συμβούλων αὐτῆς καὶ τοῦ Προέδρου ἐκφράζει τὰς θερμὰς αὐτῆς εὐχαριστίας πρὸς τὸν ἐν Νέᾳ Υόρκῃ παρεπιδημοῦντα καὶ τῇ παρακλήσει αὐτῆς ἐνεργήσαντα ἐράνους κ. Βασίλειον Σπανδωνήν. Επίσης δὲ εὐχαριστεῖ τοὺς καλοὺς πατριώτας τοὺς σχόντας τὴν φιλάνθρωπον προθυμίαν νὰ παράσχουν τὴν συνδρομήν αὐτῶν πρὸς τὸ ἱερὸν τοῦτο φιλανθρωπικὸν Σωματεῖον, ὧν τὰ ὀνόματα εὐχαρίστως καταχωροῦμεν.

Παναγ. Ηλία Λογέλης, Παν. Α. Μποτζῆς, Γρηγορ. Γεραγωτέλης ἀνὰ δολλ. 3, Ἀνώνυμος, Δ. Αρ Κολμπάνης, Δ. Γιασσᾶς ἀνὰ δολ. 2, Βασιλ. Ν. Σπανδωνῆς, Εμ. Στ. Ζωγράφου, Κ. Παραδέλης, Φιλιπ. Μοσχόβις, Γ. Βουλᾶς, Ν. Ι. Ηλίας, Ἀνώνυμος, Π. Δ. Βαρτζῆς, Ἀνώνυμος, Ι. Γ. Παραντέλης ἀνὰ δολ. 1, Δ. Βαλάκος, Ι. Ε. Καλογιάνης, Ἀνώνυμος, Δ. Σεεργιανός, Π. Βαμβᾶς ἀνὰ σέντς 50, Ἀνώνυμος σέντς 30 ἐν ὅλῳ λίρας στερλ. 5 καὶ σέντς 11.

Εἴθε τὸ εὐγενὲς καὶ φιλάνθρωπον τοῦτο παράδειγμα τῶν ἀνωτέρω κυρίων, λάβωσιν ὑπ' ὄψει καὶ ἄλλα φιλόστοργα τῆς πατρίδος ἡμῶν τέκνα, προσερχόμενα ἀρωγὰ εἰς τὸ ἱερὸν τοῦτο Σωματεῖον τῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος.

Εν Πλωμαρίῳ τῇ 3 Ἰανουαρίου 1013
Ο Πρόεδρος
† *Ἀρχιμανδρ. Χρύσανθος*
Τὸ Διοικ. Συμβούλιον

ΣΥΛΛΑΛΗΤΑΡΙΟΝ ΜΑΝΔΑΜΑΔΟΥ ΚΑΠΗΣ ΚΑΙ ΚΛΕΙΟΥΣ

Πάνδημα συλλαλητήρια ἐτέλεσαν καὶ οἱ κάτοικοι τῶν χωρίων Μανδαμάδου, Κάπης καὶ Κλειοῦς. Ἅπαντες οἱ κάτοικοι Χριστιανοὶ καὶ Μωαμεθανοὶ διεμαρτυρήθησαν κατὰ τῆς αὐτονομίας καὶ ὡρκίσθησαν ὅπως ὑποβληθῶσιν εἰς πᾶσαν θυσίαν ὑπὲρ τῆς ἑνώσεως μετὰ τῆς μητρὸς Ἑλλάδος. Χθὲς δὲ οἱ πρόκριτοι Κάπης καὶ Κλειοῦς μετὰ τῶν Μωαμεθανῶν ἐγχωρίων των, συνοδευόμενοι καὶ ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς Μανδαμάδου, ἥτις ὑπέγραψε τὸ δημοψήφισμα, καὶ ἀποτελουμένης ὑπὸ τῶν κ. κ. Γεωργίου Ε. Παρασκευαΐδου τοῦ Αἰδ. Ιερέως Προδρόμου Ἀναγνώστου, Ιπποκράτους Σανίδου Ιατροῦ, Εμμανουὴλ Μουζουρέλλη Ιατροῦ Προδρόμου Εὐστρατιάδου, Εὐστρατίου Μολίνου, καὶ Νικολάου Εὐσταθίου, ἐπέδωκαν τὸ δημοψήφισμα πρὸς τὸν Ἀξιότιμον Διοικητὴν κύριον Στελλάκην, καὶ τοὺς ἀξιοτίμους κυρίους Προξένους.

«ΧΑΡΑΥΓΗ»

Τὴν ἀρίστην γενικῶς ἐντύπωσιν ἐνεποίησε τὸ κυκλοφορῆσαν **πρωτοχρονιάτικον τεῦχος** τῆς «Χαραυγῆς» περὶ τῆς ὁποίας ὁλόκληρος ὁ ἀθηναϊκὸς τύπος ἐξεφράσθη ἐνθουσιωδέστατα ἐξ ἀφορμῆς τοῦ πανηγυρικοῦ της τεύχους. Θὰ μείνῃ καὶ τὸ παρὸν ὡς μία πολύτιμος ἱστορικὴ ἀνάμνησις.

Επειδὴ πολλοὶ μαθηταὶ προσελθόντες εἰς τὰ γραφεῖα τῆς «Χαραυγῆς» ἐδήλωσαν ὅτι ἐπιθυμοῦν νὰ προμηθευθοῦν τὸ πρωτοχρονιάτικον τεῦχός της, ἀλλὰ εἰς τοὺς περισσοτέρους φαίνεται ἀκριβὸν τὸ τίμημά της, ἡ διεύθυνσις τοῦ καλοῦ τούτου περιοδικοῦ, τὸ ὁποῖον ἀληθῶς τιμᾷ τὴν πατρίδα μας, ἀπεφάσισε χάριν τῶν μαθητῶν νὰ ὑποβιβάσῃ τὸ τίμημα τοῦ τεύχους ὡς καὶ τοῦ πανηγυρικοῦ, ἐκ τοῦ ὁποίου πολὺ ὀλίγα ἀντίτυπα ἔμειναν, εἰς τὸ ἥμισυ τῆς ἀξίας του.

Ωστε ὅλοι οἱ μαθηταὶ δύνανται νὰ προμηθευθοῦν τὸ τεῦχος ἀπὸ τὰ Καπνοπωλεῖα ἀντὶ *50 μόνον λεπτῶν*.

ΤΑ ΕΝ ΚΩΝ)ΠΟΛΕΙ

ΤΟ ΤΕΛΕΣΙΓΡΑΦΟΝ ΤΗΣ ΡΩΣΙΑΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑΝ

Εκ Κων)πόλεως τηλεγραφοῦσιν ὑπὸ χθεσινὴν ἡμερομηνίαν εἰς τὸν «Κήρυκα τῶν Κυδωνιῶν τὰς κατωτέρω σοβαρωτάτας εἰδήσεις.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΕΘΝΟΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ

Η συγκληθεῖσα Εθνοσυνέλευσις θὰ συνεδριάσῃ ἐν τοῖς ἀνακτόροις. Τῆς Εθνοσυνελεύσεως θὰ προεδρεύσῃ αὐτοπροσώπως ὁ Σουλτᾶνος, ἐν συνοδείᾳ καὶ τῶν πριγκήπων.

ΤΙ ΘΑ ΑΠΟΦΑΣΙΣΘΗ

Κατὰ τὴν συνεδρίαν ταύτην ὁ Μ. Βεζύρης Κιαμὴλ πασᾶς θὰ ἐκθέσῃ τὴν δημιουργηθεῖσαν ἐκ τοῦ πολέμου κατάστασιν τοῦ Κράτους καὶ θὰ ζητήσῃ τὴν γνώμην τῶν μελῶν τῆς Εθνοσυνελεύσεως ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἀπαντήσεως πρὸς τὴν ἐπιδοθεῖσαν ταύτοσημον διακοίνωσιν τῶν Δυνάμεων.

Εν τῇ Εθνοσυνελεύσει θὰ ληφθῶσι προσέτι γενικώτεραι ἀποφάσεις ὅσον ἀφορᾷ τὴν ὅλην κατάστασιν τῆς αὐτοκρατορίας.

ΕΠΙΔΟΣΙΣ ΝΟΤΑΣ ΥΠΟ ΤΗΣ ΡΩΣΣΙΑΣ

Η Ρωσικὴ Κυβέρνησις διὰ τοῦ πρεσβευτοῦ αὐτῆς κ. Γκίερς ἐπέδωκε σήμερον διακοίνωσιν εἰς τὴν Υ. Πύλην. Διὰ ταύτης, συντεταγμένης μὲ ὕφος τελεσιγράφου, δηλοῖ εἰς τὴν Οθωμ. Κυβέρνησιν ὅτι εἶνε ἠναγκασμένος νὰ παραιτηθῇ τῆς οὐδετερότητος, ἐν ᾗ περιπτώσει δὲν ἀποσοβηθῇ ἡ ἐπανάληψις τῶν ἐχθροπραξιῶν καὶ συνιστᾷ αὐτῇ ὅτι αὐτὸ τὸ συμφέρον τῆς Τουρκίας ἀπαιτεῖ νὰ συνάψῃ τὴν εἰρήνην.

Η ΓΑΛΛΙΑ ΕΙΝΕ ΣΥΜΦΩΝΟΣ ΜΕ ΤΗΝ ΡΩΣΙΑΝ

Τὸ διάβημα τοῦτο τῆς Ρωσσικῆς Κυβερνήσεως ὑπεστήριξε καὶ ἡ Γαλλία, ἀπαριθμήσασα τὰς συνεπείας αἵτινες θὰ προκύψωσιν, ἐὰν ἡ Πύλη δὲν προλάβῃ τὴν ἐπανάληψιν τῶν ἐχθροπραξιῶν.

Η ΕΙΡΗΝΗ ΒΕΒΑΙΑ

Κατόπιν τῶν διαβημάτων καὶ συστάσεων τούτων δύναται νὰ θεωρηθῇ βέβαιον ὅτι ἡ εἰρήνη ὁσονούπω ὑπογράφεται.

Οἱ ἐν Κων)πόλει πολιτικοὶ κύκλοι βασίζουσι πολλὰς ἐλπίδας ἐπὶ τῆς ταχείας συνάψεως τῆς εἰρήνης.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Παρὰ τῶν κ. κ. Εὐαγγέλου Σαρῆ καὶ Εὐαγγέλου Βογιατζῆ ἐν Παμφύλοις εὑρίσκονται Τοῦβλα, Κεραμίδια καὶ Πυρῆνα καμένη διὰ θέρμανσιν συνεχῶς, οἱ ἔχοντες ἀνάγκην τοιούτων ἂς ἀποτανθοῦν εἰς τοὺς ἄνω κυρίους εἰς Πάμφυλα. 5—5